പ്രതീക്ഷയുടെ പൂമൊട്ടുകൾ

ഏപ്രിൽ 2016

ഈസ്റ്റർ ആശംസകൾ

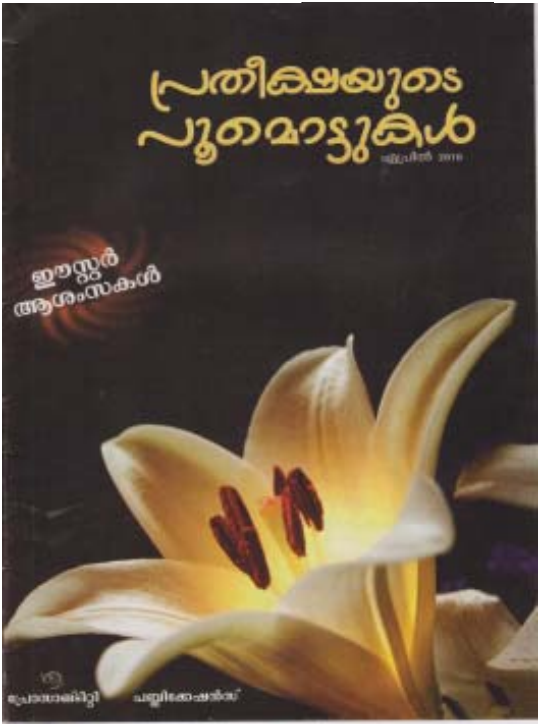

ഫ്രേസറവിച്ചു ചബ്ബിക്കോച്ചർച്ച്

പ്രതീക്ഷയുടെ പൂമൊട്ടുകൾ

ലക്കം 5 ഏപ്രിൽ 2010

"ഇതാണ് ദൈവേഹിതം, നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം" (1 തെസ 4,3).

ഉള്ളടക്കം

- മഹത്തീകൃതനായ മിശിഹാ 3
- പുരോഹിതന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം 5
- ഉയിർപ്പും ഉറപ്പും 7
- നവതൊഴിൽ സംസ്കാരം 9
- ദൈവത്തിന്റെ കരം 12
- പ്രതീക്ഷയുടെ സ്വഭാവം 14
- വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം 16
- ആരോരുമറിയാതെ 18
- ജോസുകുട്ടിയുടെ മനോവിഷമം 20
- നിലാവെളിച്ചം 22
- മാതാപിതാക്കളും ദൈവവിളിയും 24
- ഉത്ഥിതൻ നമ്മെ രൂപീകരിക്കുന്നു 28
- ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് 29
- ആട്ടിൻകുട്ടിലെ കുട്ടിക്കൊടുപ്പുകാർ 31

സ്പിരിച്വൽ ഡയറക്ടർ:
റവ. ഫാ. മാത്യു വെള്ളാനിക്കൽ

ചീഫ് എഡിറ്റർ:
ഷിനി മുത്തുപ്പാക്കൽ എ.ഒ.

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്:
സാജു ചോതിരക്കുന്നേൽ എ.ഒ.
റോസി കറുകപ്പള്ളിൽ എ.ഒ.
ഷീജാ ചൂരക്കാട്ടി എ.ഒ

അക്കൌണ്ടന്റ് ബോർഡ്:
റവ. ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ മുത്തുപ്പാക്കൽ
അന്നമ്മ കുളത്തുപുരയിടം എ.ഒ.

സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ:
മിസ്റ്റർ അബ്രഹാം പുന്നാടപ്പാക്കൽ

വാർഷിക വരിസംഖ്യ - 50/-

ലൈസന്സ് ഒ. പ്രിന്റിങ്:
വി.ജി. പ്രിന്റിംഗ്സ്, മാണാനം. Tel: 2570862
Email: wigipress@gmail.com

പ്രോസാങ്ക്ടിറ്റി പബ്ലിക്കേഷൻസ്
സ്പിരിച്വാലിറ്റി സെന്റർ
മാങ്ങാനം പി.ഒ.,
കോട്ടയം 686 018
ഫോൺ: 0481-2578192,2309774
Email: prosanctity@gmail.com

കല്ലറ ശൂന്യമാണ്... (യോഹ 20.1-10)

കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ട മരിച്ചവൻ ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു!! (മത്താ 28,6)

കല്ലറ ശൂന്യമാകണം....

കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ അടക്കിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു തോന്നുന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ മരിച്ചിട്ടും ഉയിർത്തവന്റെ മകൻ എന്ന ഉറപ്പ് ജീവിതത്തിന്റെ ശബ്ദമാകണം. ശാരീരികമാനസിക ആത്മീയതലങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടാകാം. ജീവിതത്തിന്റെ നെടുനിശ്വാസത്തിൽ വെന്തുനീറി മനം പിടുന്ന ഓർമ്മകളാകി അവശേഷിച്ചിരിക്കാത്ത അവയെ ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ കരസ്പർശനങ്ങളാക്കി മാറ്റണം. ദൈവപരിപാലനയുടെ ചൂടിൽ പാമരാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾ നല്കുന്ന പാഠങ്ങൾ ഭാവിജീവിതത്തിനു കരുത്തേകും. പഴമൊഴിയുടെ പിറകിലെന്നുമുണ്ടല്ലോ – 'തീക്കിൽ കുരുത്തത് വെയിലത്ത് വാടില്ല'.

കല്ലറ ശൂന്യമാകണം....

ഉത്ഥിതൻ നല്കുന്ന പ്രത്യാശ സഹോദരങ്ങളിലേക്ക് പകരേണ്ട കടമ നമുക്കുണ്ട്. അവന്റെ തിരുപാനുഭവങ്ങളിൽ ഉത്ഥിതന്റെ സാന്നിപ്യവും സാന്ത്വനവും സ്നേഹവും ഏകണം. അങ്ങനെ അവന്റെ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമുണ്ട പുമാറ്റങ്ങൾ വിരിഞ്ഞിക്കണം. സർവ്വശക്തന്റെ സാക്ഷത്തിനാകി കാതിരിക്കാനുള്ള ക്ഷമയും സഹനവുമേകിയും അത് അവന് പ്രദാനം ചെയ്യും. മിശിഹാ ഉത്ഥാനം ചെയ്തതും മൂന്നാം നാളിലാണ്. കാത്തിരിപ്പിന്റെ കൈയ്യ ദിനങ്ങൾക്കു ശേഷം...!!

കല്ലറ വിലാപസ്ഥലമല്ല...

ശൂന്യമാകേണ്ട കല്ലറയിലേക്ക് നോക്കി കരഞ്ഞത് വിലപിക്കേണ്ടവരല്ല നാം. മറിച്ച്, മരിച്ചിട്ടും ഇന്നും ജീവിക്കുന്ന മിശിഹായുടെ സാക്ഷികളാകേണ്ടവരാണ്. ശ്രുശ്രൂഷനിലയിൽ കർത്താവിനെ കണ്ടെത്താനുള്ള വിചാരണേയ്ക്കുള്ളുടെ നൈതിക്കതയിലേയ്ക്കിത്തേടിത്തേടി ഏകാർത്ഥമായ ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ ശബ്ദലഹരിയിലേക്ക് നാം പ്രവേശിക്കണം. ഉത്ഥിതനെ ഇന്ന് കണ്ടെത്തേണ്ടത് 'അപ്പ'തരിലാണെന്ന് എമ്മാവൂസ് സംഭവം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 24,13-35). ഭക്ഷണത്തെ ഒരുക്കാതോടും കൈതിക്കൊടുക്കുകൂടെ അനുദിനം സഹിവാസിക്കി പതി, കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്ത് ഈശോയുടെ ശബ്ദലഹരിക്കൊപ്പം നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളും ശബ്ദമാകി അർപ്പിച്ച് ഉത്ഥിതൻ നല്കുന്ന സമാധാനം ഹൃദയങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കാം.

ഏവർക്കും ഉയിർപ്പുതിരുനാളിന്റെ മംഗളാശംസകൾ!...

ജിനി മുതുപ്ലാക്കൽ
അപ്പസ്തോലിക ഒബ്ലേറ്റ്സ്

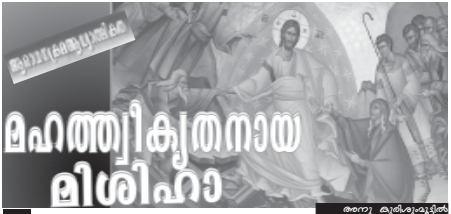

അന്നു കുരിശുമുള്ളിൽ
അപ്പസ്തോലിക ഒബ്ലേറ്റ്സ്

"അരക്കച്ച അരയോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇസ്രായേൽ ഭവനവും യൂദാഭവനവും എന്നോട് ചേർന്നിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇത് അവർ എന്റെ ജനവും കീർത്തിയും അഭിമാനവും മഹത്ത്വമുമായി നിലകൊള്ളേണ്ടതിനായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ അത് കൂട്ടാക്കിയില്ല" (ജറ 13,11).

ദൈവത്തിന് മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങളും ഒപ്പം പരിദേവനങ്ങളും! ഉടയവന്റെ ഈ സ്വപ്നങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കാനും പരിദേവനങ്ങളെ വിലയ്ക്കെടുക്കുവാനും തിരുസ്സഭ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്ന വിശുദ്ധ സമയമാണ് ആരാധനാവത്സരത്തിലെ നോമ്പ് – ഉയിർപ്പുകാലങ്ങൾ. മണ്ണും മർത്ത്യനുമായ മനുഷ്യൻ തന്നിൽ ജീവശ്വാസമൂതി ജീവൻ പകർന്ന തമ്പുരാനെ മറക്കുകയു ദൈവമഹത്ത്വവും വിശുദ്ധിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കരുണയുടെ ഉറവയായ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ നൽകി:– മനുഷ്യപാപങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ; മരണം കവർന്ന മഹത്ത്വത്തിന്റെ വസ്ത്രം അവനെ വീണ്ടും അണിയിക്കുവാൻ...

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ഈ രഹസ്യങ്ങളെ കുരിശിന്റെ തണലിലിരുന്ന് ധ്യാനിക്കുന്നതിലാണ് നോമ്പിന്റെ വൈതനും ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ഈ മഹാരഹസ്യങ്ങളെ ആരാധനയോടും അത്ഭുതത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടി ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് അനുതാപത്തിന്റെ വറ്റാത്ത കണ്ണീരൊഴുകും! ഈ കണ്ണീർ തിരിഞ്ഞു നോട്ടത്തിന്റേതാണ്, തിരിച്ചറിവിന്റേതാണ്, തിരുത്തലുകളുടേതാണ്. വരണ്ടുണങ്ങിയ ബന്ധങ്ങൾക്ക് പുതുജീവന്റെ നനവായി ഒഴുകിയിറങ്ങുന്നതാണ് ഈ കണ്ണുനീർ! ദൈവം കരുണയായി പെയ്തിറങ്ങിയ മഴകളുടെയോർമ്മ! പരിശുദ്ധമായ ഈ ജലധാര ശിലപോലെ കഠിനമായ നമ്മുടെ ഹൃദയഭിത്തികളെ അലിയിപ്പിക്കാത്ത ദുരവസ്ഥകൾ. അപരന്റെ നന്മയുടെ ചൂടിൽ വിടർന്ന നമ്മുടെ ജീവിതവഴികൾ. എന്റേതെന്ന് ഞാൻ വ്യർത്ഥമായി മുദ്ര കുത്തിയതെല്ലാം സോദരന്റെ നന്മയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കുംവേണ്ടി ദൈവം എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചതാണെന്ന നേരിന്റെ സ്വരം! സൂക്ഷിക്കാനും കൈമാറാനും ദൈവമഹത്ത്വത്തെ ധ്യാനിക്കുവാനും ദൈവം എനിക്കു നല്കിയ പ്രപഞ്ചത്തെ വിശുദ്ധിയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ആഹ്വാനം. ലോകം മുഴുവന്റേയും വിശുദ്ധിക്കും നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനകളുയർത്തേണ്ട കടമയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം... ഈ ധ്യാനചിന്തകളിലൂടെയെല്ലാം നമ്മെ ശോധന ചെയ്ത് മിശിഹായുടെ പെസഹാരഹസ്യങ്ങളിലൂടെ കൈവന്ന ഉയിർപ്പിന്റെ സന്തോഷം

നൂകരുവാനാണ് സഭാമാതാവ് നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്.

പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും വാഴ്ചകളെ തന്റെ മരണത്താൽ കീഴടക്കി വിജയം വരിച്ച മിശിഹായുടെ ഉയിർപ്പാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രത്യാശയുടെ ഉറവിടം. അതുവഴി പറുദീസാ നമക്ക് തുറന്നുനല്കി, പുതുജീവന്റെ നിറവ് നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തു. ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായാണ് നമ്മുടെ സമാധാനം. നീതിസൂര്യനായ ഈശോയാണ് വിശുദ്ധിയുടെ വെളിച്ചം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് പകരുന്നതും പരിപൂർണ്ണതയുടെ മാർഗ്ഗം നമുക്ക് തെളിയിച്ചുതരുന്നതും. വിജയശ്രീലാളിതനായ മിശിഹായുടെ വഴികളെ ധീരതയോടെ പിൻചെന്ന് വിശ്വാസത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രത്യാശയുടെയും നിത്യമായ സന്തോഷത്തിന്റെയും ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഉയിർപ്പുകാലത്തിന്റെ പൊരുൾ.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും മിശിഹാഹാരഹസ്യങ്ങളോട് ചേർത്തു വച്ച് വിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴാണ് നോമ്പിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും ചൈതന്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ട് നാം ജീവിക്കുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും മിശിഹാരഹസ്യങ്ങളോട് ചേർത്തുവച്ച് വിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴാണ് നോമ്പിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും ചൈതന്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ട് നാം ജീവിക്കുന്നത്.

പാപമൊഴികെ എല്ലാറ്റിലും നമ്മോട് സമനായ ഈശോ ജയത്തിന്റെ പ്രവണതകളെ ഹനിക്കുവാൻ നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്. ഉത്ഥിതന്റെ തിരുക്കരങ്ങളിൽ നാം സ്പർശിക്കുന്ന മുറിപ്പാട് നമ്മുടെ മുറിവുകളെ ഉണക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അവൻ വരിച്ച മുറിവാണ്. കഠിനദുഃഖങ്ങളുടെയും ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽ പകച്ചുനിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്ക് അന്ത്യ അത്താഴമേശയും ഗത്സമേനിയിൽ വിയർപ്പായി ഒഴുകിയ തിരുരക്തവും കുരിശിൽ കുത്തിപ്പിളർക്കപ്പെട്ട വിലാപ്പുറവും വിശുദ്ധശനിയുടെ നീണ്ട കാത്തിരിപ്പും ഉയിർപ്പിന്റെ പുലരിയിൽ സമാധാനവുമായി നിൽക്കുന്ന മഹത്തമിക്കുതനായ മിശിഹായുമാണ് ഉത്തരങ്ങൾ...

മിശിഹായുടെ ഉയിർപ്പിനാൽ നാമും മഹത്തമികരിക്കപ്പെട്ടുവരാണ്. ഭൂമിക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വെളിച്ചം പകരാൻ അതിനാൽ തന്നെന നാം കടപ്പെട്ടവരുമാണ്. മാമ്മോദീസായിലൂടെ മിശിഹായുടെ മരണത്തിലും ഉയിർപ്പിലും പങ്കുപറ്റിയ നമുക്ക് ദൈവപിതാവിന്റെ സ്വപ്നത്തിനനുസരിച്ച് മെനയപ്പെടുന്നതിനായി നമ്മെ സമർപ്പിക്കാം. ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ പകർന്നുനല്കുന്ന സമാധാനവും സ്നേഹവും പ്രത്യാശയും നമ്മെ പുതുജീവനിലേക്ക് ഉണർത്തട്ടെ.

സഭാമാതാവിലൂടെ ഈ രക്ഷയുടെ രഹസ്യത്തെ ധ്യാനിക്കാം. പരി. ത്രിത്വത്തിന് കൃതജ്ഞതയർപ്പിക്കാം:

"കർത്താവായ ദൈവമേ, മനുഷ്യവംശത്തിൽനിന്നുള്ള ആദ്യഫലമായ മിശിഹാവഴി ഞങ്ങളുടെ ബലഹീനമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ നവീകരണത്തിനും രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി അങ്ങ് കരുണയാലും കൃപയാലും പൂർത്തിയാക്കിയ രക്ഷാകർമ്മം അവർണ്ണനീയമാകുന്നു" *(ഉയിർപ്പുകാലം, ഞായർ, റംശാ)*

ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം അരൂപിയിലുള്ള ജീവിതമാണ്. അരൂപിയുടെ മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അരൂപിയിലുള്ള ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവനാണ് പുരോഹിതൻ. നിത്യപുരോഹിതനായ ഈശോ അരൂപിയിലുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമായിരുന്നു: "കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെമേൽ ഉണ്ട്" എന്ന് ഈശോ പ്രഖ്യാപിച്ചത് ഇതിന്റെ സ്വചനമാണ്. ഈശോയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളും അരൂപിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു. അതുപോലെ, പുരോഹിതരുടെ ജീവിതതലങ്ങളെല്ലാം അരൂപിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതും പ്രചോദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കണം.

വിശുദ്ധിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികത

പരിശുദ്ധാരൂപി വിശുദ്ധിയുടെ അരൂപിയാണ് (റോമാ 1,4). അതുകൊണ്ട് അടിസ്ഥാനപരമായി വൈദികർ വിശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അരൂപിയിൽ ജനിച്ച് ജീവിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുമുള്ളതാണ് വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള വിളി. മാമ്മോദീസായിലൂടെ മിശിഹായിൽ വീണ്ടും ജനിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ദൈവജനം മുഴുവനുമുള്ളതാണ് വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള വിളി (എഫേ 1,4). അരൂപിയിൽ ജനിക്കുന്നതോടുകൂടി ഒരാൾ പൂർണ്ണമായും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമാകുന്നു. പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമാവുക എന്നതുതന്നെയാണ് വിശുദ്ധി. 'വിശുദ്ധീകരിക്കുക' എന്ന വാക്കിന്റെ ഗ്രീക്കുമൂലം 'ഹഗിയാസ്റ്റോ' എന്നതാണ്. 'ഹഗിയാസ്റ്റോ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'മാറ്റിവയ്ക്കുക' എന്നാണ്. പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമായിത്തീരുകയും ദൈവഭരതമായ ദൗത്യത്തിനായി മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ പൂർണ്ണമായും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുക.

സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികത

വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള വിളി സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള വിളിയാണ്. വെറും സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കല്ല; ദൈവവുമായി പിതൃപുത്രബന്ധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സ്നേഹബന്ധത്തിലേക്കുള്ള വിളിയാണത്: "ഈശോമിശിഹാവഴി നാം അവിടുത്തെ പുത്രരായി ദത്തെടുക്കപ്പെടണമെന്ന് അവിടുന്ന് തന്റെ ഹിതവും ലക്ഷ്യവുമനുസരിച്ച് മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചു" (എഫേ 1,5). പരിശുദ്ധാത്മാവ് മാമ്മോദീസായിൽ ഈ വിളി നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തുകയും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു; മാത്രമല്ല, ഈ വിളി പൂർത്തീകരിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുടെ ഉറവിടമായി നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവപുത്രനായ ആത്മാവാണ് (ഗലാ 4,6). ഈ ആത്മാവ് ദൈവപുത്രനായ ഈശോമിശിഹായോട് നമ്മെ അനുരൂപപ്പെടുത്തുകയും, പുത്രന്റെ ജീവിതത്തിൽ നമ്മെ പങ്കുകാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുത്രന്റെ ജീവിതത്തിൽ പങ്കുകാരാക്കുക എന്നുപറഞ്ഞാൽ, പിതാവിനോടുള്ള പുത്രനടുത്ത സ്നേഹത്തിലും പുത്രത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സഹോദരസ്നേഹത്തിലും നമ്മെ പങ്കുകാരാക്കുന്നു എന്നാണർത്ഥം. "അരൂപിയിൽ നാം ജീവിക്കുന്നെങ്കിൽ, അരൂപിയിൽ നമുക്ക് വ്യാപ

രിക്കാം" (ഗലാ 5,25). അതുകൊണ്ട്, ആദ്ധ്യാത്മി കജീവിതം അരൂപിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതും വിശു ദ്ധിയിലേക്കും സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കും നമ്മെ വളർത്തുന്നതുമായ ജീവിതമാണ്.

ദൈവജ്ഞാനത്തോടൊപ്പവും ദൈവജ്ഞാനത്തിനു വേണ്ടിയും

മാമ്മോദീസായിലൂടെ ദൈവജനം മുഴുവനും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ വളരുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ വിശുദ്ധദൈവജനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകർ എന്ന നില യിൽ പുരോഹിതർ പൗരോഹിത്യസ്വീകരണത്തി ലൂടെ പ്രത്യേകവിധത്തിൽ വിശുദ്ധിയിലേക്ക് വിളി ക്കപ്പെടുകയും സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരായി മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെ ടുകയും ചെയ്യുന്നു. വി. ആഗസ്തീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്: "നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ ഒരു മെത്രാനാണ്; നിങ്ങളോടുകൂടി ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്. ആദ്യത്തേത് ഒരു ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കൽ ആണെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേത് ഒരു കൃപയാണ്. ആദ്യത്തേത് അപകട ഉൾക്കൊ ള്ളുന്നുവെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് രക്ഷ നല്കുന്നു"

മിശിഹായിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ജീവിതം

പൗരോഹിത്യകൂദാശാസ്വീകരണത്തിലൂടെ സഭയുടെ ശിരസ്സും ഇടയനുമായ ഈശോമിശിഹാ യിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടാൻ വൈദികർ വിളിക്കപ്പെ ടുന്നു. പൗരോഹിത്യസമർപ്പണത്തിലൂടെ അരൂപി യാൽ തന്റെ സഭയെ നയിക്കുന്ന മിശിഹായുടെ അജപാലനാധികാരത്തിലും പുരോഹിതർ പങ്കുചേ രുന്നു. അതുകൊണ്ട് പുരോഹിതരുടെ ആദ്ധ്യാത്മി കജീവിതം ശിരസ്സും ഇടയനുമാമ മിശിഹായുടെ മനോഭാവവും നിലപാടും സാംശീകരിക്കുന്ന ഒന്നാ കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശിരസ്സായ മിശിഹായുടെ മനോഭാവത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര ശുശ്രൂഷയായിരുന്നു: "മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നത് ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെ ടാനല്ല. ശുശ്രൂഷിക്കാനും തന്റെ ജീവൻ അനേ കർക്കു മോചനദ്രവ്യമായി നല്കാനുമത്രേ" (മർക്കോ 10:45). ഈശോയുടെ ശുശ്രൂഷ പൂർണ്ണ തയിലെത്തിയത് അവിടുത്തെ കുരിശുമരണത്തി ലാണ്. മരണത്തോളം അനുസരണയുള്ളവനായി എളിമയിലും സ്നേഹത്തിലും സ്വയം ശൂന്യവല്ക്ക രിച്ച ഈശോയെ അനുകരിച്ച് പുരോഹിതരും സഭ യ്ക്കുവേണ്ടി വിനയാന്വിതവും സ്നേഹപൂർണ്ണവു മായ സമ്പൂർണ്ണ സ്വയം സമർപ്പണജീവിതം നയി ക്കണം. നല്ല ഇടയനായ ഈശോയുടെ അജഗണ ങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ (യോഹ 10:1- 18) പുരോഹിതരുടെ അജപാലന സ്നേഹത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കണം. പ്രധാന ഇടയ നായ ഈശോയുടെ (1 പത്രോ 5,4) സാന്നിദ്ധ്യവും സ്നേഹവും വിശ്വാസികളുടെ മദ്ധ്യേ അനുഭവേവേ ദ്യമാകത്തക്കവിധമുള്ള ഒരു അജപാലനശൈലി പുരോഹിതർ സ്വന്തമാക്കണം.

മിശിഹായിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ജീവിതം

സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും അവൾക്കു വേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള പുരോഹിതരുടെ വിളി സഭ മിശിഹായുടെ ശരീ രവും മണവാട്ടിയുമാണെന്നുള്ളതിൽ അധിഷ്ഠിത മാണ്. അതുകൊണ്ട് പുരോഹിതരുടെ അജപാ ലനസ്നേഹം ആത്യന്തികമായി മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹമാണ്. സഭയുടെ ശിരസ്സും ഇടയനും മണ വാളനുമായ മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹവും സമർപ്പണവുമാണ് സഭയോടുള്ള സ്നേഹത്തി ന്റെയും സമർപ്പണത്തിന്റെയും ഉറവിടവും പ്രചോ ദനവും. വി. പൗലോസിന്റെ വാക്കുകൾ ഇത് സൂചി പ്പിക്കുന്നുണ്ട്: "ഞങ്ങൾ ഉത്ഘോഷിക്കുന്നത് ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ല. പ്രത്യുത ഈശോമിശിഹായെ കർത്താവായും ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാരായും ആണ്" (2 കൊറി. 4,5). തന്റെ അജഗണങ്ങളെ മേയിക്കുവാൻ ഏല്പിക്കു ന്നതിനുമുമ്പ് തന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ ഈശോ പത്രോസിനെ ഉറപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതും ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ മിശി ഹായോടുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിൽ അധിഷ്ഠിത മായിട്ടുവേണം പുരോഹിതർ തങ്ങളുടെ അജപാ ലനസ്നേഹം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ.

പരി. കുർബാനയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ജീവിതം

അജപാലനസ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ പ്രകാശനവും ഏറ്റവ വലിയ പോഷണവും പരി. കുർബാനയാണ്. പരി. കുർബാനയാണ് കുരിശിലെ ബലി സന്നിഹിതമാക്കുന്നത്. ഈ ബലിയർപ്പണ മാണല്ലോ സഭയ്ക്കുള്ള മിശിഹായുടെ ഏറ്റവ പൂർണ്ണമായ ദാനം. തന്റെ വിജ്ഞിക്കപ്പെട്ട ശരീരവും ചിന്തപ്പെട്ട രക്തവുമായ ദാനമാണ് മിശിഹാ സഭ യുടെ ശിരസ്സും ഇടയനും ശുശ്രൂഷകനും മണവാ ളനുമാണെന്നുള്ളതിന്റെ ഏറ്റവ വലിയ സാക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ട് പുരോഹിതരുടെ അജപാലന സ്നേഹം പരി. കുർബാനയിൽനിന്നും പുറപ്പെടു കയും, പരി. കുർബാനയിൽ പൂർണ്ണത കണ്ടെത്തു കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയാം. അതുകൊണ്ട് പുരോഹിതരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ കേന്ദ്രം പരി. കുർബാനതന്നെയാണ്.

ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ് മിശിഹായുടെ ഉയിർപ്പ്. "ഉയിർപ്പ്" എന്ന മിശിഹാ രഹസ്യത്തിന്റെ അച്ഛതണ്ടിലാണ് ക്രൈസ്തവസഭയുടെ വിശ്വാസവും, പഠനവും, പരമ്പര്യങ്ങളും ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉയിർപ്പ് പുതുജീവനിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ്. ഈശോ തന്റെ കുരിശുമരണത്താൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നൽകുകയും തന്റെ ഉത്ഥാനത്താൽ നമുക്ക് ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഉയിർപ്പിന്റെ സന്ദേശം പുതുജീവന്റെ സന്ദേശമാണ്.

"ക്രിസ്തു ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥമാണ്. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം" (1 കൊറി 15,14).

അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഉയിർപ്പു തിരുനാൾ ക്രൈസ്തവജനതയ്ക്ക് ആഘോഷങ്ങളുടെ ആഘോഷമാണ്.

റഷ്യയിൽ സാർ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്ത് ഈസ്റ്റർനാളിൽ രാവിലെ പരസ്പരം കൈപ്പിടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആശംസിച്ചിരുന്നു:

"ക്രിസ്തു ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു". മറ്റേയാൾ തിരിച്ചും ആശംസിക്കും "അവൻ തീർച്ചയായും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു".

ഇത്തരത്തിൽ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ സന്തോഷം പങ്കിടുന്ന തിനുവേണ്ടി ഭക്തസ്ത്രീകൾ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നതായി സുവിശേഷത്തിൽ നമുക്കു കാണാം. ''പക്ഷികൾ" എന്ന കവിതയിൽ ഒ.എൻ.വി. പാടുന്നു

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ
യുല്ലലലമുഹറ്ത്തത്തെ
വിളിച്ചുണർത്താൻ കാറ്റായ്...
കടലായ്... കാർമേഘമായ്...

ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ഉല്ലലമുഹൂർത്തത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതിനായി കാലുകളിൽ ചിറകുകളുമേന്തി അവർ ഓടി. ഈശോയെ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞവർക്ക് അത് പങ്കുവയ്ക്കാതിരിക്കാനാവില്ല. സുവിശേഷത്തിലെ പരി. കന്യകാമറിയവും സമറിയാക്കാരി സ്ത്രീയും ഒക്കെ ഇതിന് ഉദാത്തമായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

ഉത്ഥാനം ചെയ്ത മിശിഹാ ശിഷ്യർക്ക് 'സമാധാനം' ആശംസിക്കുന്നതായിട്ടാണു നാം കാണുക. ഈശോ നൽകുന്ന സ്ഥായിയായ സമാധാനം സീകരിക്കാനാണ് ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ നമ്മോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. അസമാധാനത്തിന്റെയും അസംതൃപ്തിയുടേതുമായ ഒരു ആധുനിക ലോകത്തിലാണു നാം ജീവിക്കുക. എന്തു കിട്ടിയാലും എത്ര

കിട്ടിയാലും പോരാ, പോരാ എന്ന ചിന്ത ആധുനിക മനുഷ്യനെ അലട്ടുന്നു. അസംതൃപ്തിയും അസാമാധാനവും മനുഷ്യനെ നിരാശയിലേക്കും, ആത്മഹത്യയിലേക്കും നയിക്കുന്നു.

ഓർക്കുക പ്രിയപ്പെട്ടവരെ...

ജീവിതം സുഖ-ദുഃഖസമ്മിശ്രമാണ്. രോഗം, അപകടം, സാമ്പത്തിക തകർച്ച, അവഗണന, ഒറ്റപ്പെടുത്തൽ, വിമർശനം തുടങ്ങിയവ പലപ്പോഴും നമ്മെ തളർത്തിക്കളയുന്നു. ആശ്വാസവരായി ഇങ്ങനെയുള്ള ദുഃഖങ്ങളുടെയും ദുരിതങ്ങളുടെയും കല്ലറകളിൽ ചത്ത തിനൊപ്പമെ ജീവിച്ചിരിക്കിലും എന്ന കണക്കെ ഒതുങ്ങിക്കൂടുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ട്. ഇവർക്കെല്ലാം പ്രത്യാശ പകർന്നു നൽകുന്നതാണു ഈശോയുടെ പുനരുത്ഥാനം.

എല്ലാ കുരിശുകളെയും മുദ്രവച്ച കല്ലറകളെയും ഭേദിച്ച് പുറത്തുവരാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ദൈവിക ചൈതന്യം നാം ഓരോരുത്തരിലും ഉണ്ടെന്ന ഉറപ്പാണ് ഈശോയുടെ പുനരുത്ഥാനം നമുക്ക് നൽകുന്നത്. ഉത്ഥിതനായ കർത്താവിനെ ദർശിച്ചവരുടെയെല്ലാം നിരാശ പ്രത്യാശയ്ക്കു വഴിമാറി. സഹനത്തിന് അർത്ഥമുണ്ടായി, ഭീരുക്കൾ ഭയഹീതരായി. അതെ, ഉത്ഥാനാനുഭവം ഒരുവനെ പൂർണ്ണ മനുഷ്യനാക്കുന്നു. അത് അവനിൽ പ്രകടമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

ഈശോയെപ്പോലെ നന്മ ചെയ്യാനും പുതുജീവൻ നല്കുവാനും നമുക്കും കഴിയണം. വ്യക്തികൾക്കും, സമൂഹത്തിനും വസന്തകാലം നല്കുവാനാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവാവശ്യപ്പെടുന്നത്. തിന്മയുടെ അന്ധകാരശക്തികളെ തകർത്തുകൊണ്ട് നന്മയുടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ, വേദനിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങൾക്ക് സമാധാനം നൽകുവാൻ, കുട്ടായ്മയുടെയും ധൈര്യത്തിന്റെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും വാക്കുകൾ പറയുവാൻ, അധർമ്മത്തിനെതിരായി ഈശോയെപ്പോലെ പോരാടുവാൻ നമുക്കു കഴിയട്ടെ.

ഉത്ഥാനം ദൈവസ്നേഹ പരസ്നേഹാദികളുടെ ആഘോഷമാണെന്ന് നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാം. ഈശോ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉയിർക്കട്ടെ! ഈശോയോടൊപ്പം നമുക്ക് കൈകൾ കോർത്തുപിടിച്ച് ഉയിർപ്പിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ നുകരാം. അങ്ങനെ വിശുദ്ധരുടെയും സഹോദരരുടേതുമായ ഒരു പുതുലോകത്തിന്റെ നിർമ്മാതാക്കളാകാൻ ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ഉത്ഥിതന്റെ 'സമാധാനം' നമ്മുടെ വ്യക്തി ജീവിതങ്ങളിൽ... കുടുംബങ്ങളിൽ... നിറയട്ടെ! അതിനായി പ്രത്യാശാപൂർവ്വം നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം.

ഫാ. റ്റോംസ് വി. മുപ്പുരക്കൽ
ചങ്ങനാശ്ശേരി

അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടുന്ന ഒരു തൊഴിൽസംസ്കാരം ഇന്ന് എവിടേയും പ്രകടമാണ്. തൊഴിലാളികൾ അവകാശബോധവാന്മാരാകേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നിർണ്ണായകമായ പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നു എന്നത് അനിഷേധ്യമായ കാര്യമാണ്. എന്നാൽ അവകാശങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന കടമകളെക്കുറിച്ച് ബോധവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ ബാക്കിപത്രമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്താകമാനവും പ്രത്യേകിച്ച് കേരളത്തിലും കാണുക. "അവകാശങ്ങൾ കേവലം ദുസ്വാതന്ത്ര്യം ആയിത്തീരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അവയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്കല്പത്തിൽ എപ്രകാരമാണ് കർത്തവ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു പുനർവിചിന്തനം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു" എന്ന് പാപ്പ ഉർബോധിപ്പിക്കുന്നു (ഖ.43).

മാനേജ്മെന്റ് ലോകത്ത് സ്വന്തവാക്യമായി മാറിയ XYZ സിദ്ധാന്തവിശകലനം ഇത്തരുണത്തിൽ സംഗതമായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. മുതലാളിത്ത ചിന്താഗതിയിൽ തൊഴിലാളിയെ അലസനും സത്യസന്ധതയില്ലാത്തവനും ഹേമിച്ചാൽ മാത്രം അധ്വാനിക്കുന്നവനുമായി കരുതുകയും തന്മൂലം തൊഴിലാളികളെ അടിമയെപ്പോലെ പണി ചെയ്യിപ്പിച്ച് ലാഭം കൊയ്യുന്ന മുതലാളിത്തസിദ്ധാന്തം വികല സങ്കൽപ്പമായിരുന്നു എന്ന് കാലം തെളിയിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സങ്കൽപ്പത്തിൽ (Y.Theory) മുതലാളിയെ വർഗ്ഗശത്രുവായും ചൂഷകനുമായി മാത്രം കണ്ടിരുന്നതും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവന്റെ ഗദ്ഗദങ്ങൾക്ക് ശബ്ദവും ശക്തിയും ആവേശവും പകർന്ന് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കാൻ സഹായിച്ചു. വ്യവസായവിപ്ലവത്തിന്റെ ഉപോൽപ്പന്നമായി ഈ മുന്നേറ്റം വന്നു എന്നത് നിസ്തർക്കമായ വസ്തുതയാണ്. തൊഴിലാളി മുതലാളി വർഗ്ഗവിവേചനത്തിന്റെയും വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെയും വിഷമുകുളങ്ങൾ മനുഷ്യമനസ്സിൽ കുത്തിനിറച്ച് തൊഴിലാളിമുതലാളി ഊഷ്മള മനുഷ്യബന്ധത്തിന്റെ കടയ്ക്കൽ സംശയത്തിന്റേയും ശത്രുതയുടേയും വിഷവിത്തുകൾ പാകി എന്നത് ഒരു ചരിത്രസത്യമായി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു.

എണ്ണപ്പെട്ട മുതലാളിചൂഷകരുടെ പേരു പറഞ്ഞ് ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ഉദാരമനസ്കരായ തൊഴിൽ ഉടമകളുടെ സന്മനസ്സിനെയും സന്മനസ്സിനെയും തമസ്കരിച്ചു എന്നതും ഈ സമസ്യയുടെ മറു വശമാണ്.

തിയറി (ജഷാൻ തിയറി)

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ചാരക്കൂവാരമായ ഒരു രാജ്യം ജൊടിയിടയിൽ ലോകത്തിന്റെ സമ്പന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് കുതിച്ചുയർന്നത് മനുഷ്യമനസ്സിലെ അടിസ്ഥാനനന്മകളെ ആദരിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്തതിന്റെ പരിണതഫലമായി കാണാം. തൊഴിലാളി – ഭരണീയൻ, മുതലാളി – ഭരിക്കുന്നവൻ എന്നതിനു പകരം സമന്വത്തിന്റേയും സമഭാവനയുടേയും ഒരു പുതുസംസ്കൃതി ഉയിർക്കൊള്ളുകയായിരുന്നു. പുരോഗതി എന്ന ഒരു പൊതുലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതി മുന്നേറുന്ന ഒരു സമൂഹമായി മാറി, അവിടെ, സോദരനും സോദരിയുമായി അപരന്റെ വേദനകളും ആവശ്യങ്ങളും എന്റേതും കൂടി ആകുന്ന വിശ്വസ്നേഹസാഹോദര്യത്തിന്റെ ഒരു പുത്തൻ സംസ്കാരം ഉയിർക്കൊണ്ടു. തൊഴിലാളി–മുതലാളി വിവേചനത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ അപ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ പാരസ്പര്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റേയും സംസ്കാരം ഉയിർക്കൊണ്ടു.

ജന്മ തൊഴിലാളി മുതലാളി ചൂഷണം
ചൊല്ലുന്ന കുടുംബവഴക്കു
വാക്കി മാറി, നോക്കുകൂലി
കുഴി പോലും വലിക്കുന്ന
ചെയ്യുന്ന കേരളത്തിൽ
എങ്ങനെ വ്യവസായം
പച്ചപിടിക്കും!

എന്നാൽ ഇന്നും നമ്മുടെ തൊഴിലാളി–മുതലാളി സംഘടനകൾക്ക് ഇനിയും ഈ മാറ്റം അന്യമാണെന്നു കരുതുന്നത് ശുദ്ധ അസംബന്ധമായിരിക്കും. ഇന്ന് തൊഴിലാളി മുതലാളിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായി മാറി. 'നോക്കുകൂലി' പോലും പാലിക്കപ്പെടുന്ന കേരളത്തിൽ എങ്ങനെ വ്യവസായം പച്ചപിടിക്കും? തുടങ്ങുന്നവനെ പൂട്ടിച്ച് മുച്ചുടുമുടിക്കുന്ന, വാലിന്നു തീ കൊളുത്തി പറപ്പിക്കുന്ന വർഗ്ഗവിദ്വേഷത്തിന്റെ സംസ്കാരം കേരളമെന്നിൽനിന്നും മലയാളിയുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും എന്ന് ഉഛാടനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അന്നു വരെ പുരോഗതി നമുക്കന്യമായിരിക്കും.

നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളുടെ ബാക്കിപത്രമായി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞിന്റെ വമ്പിസ്സായ ആലപ്പുഴയുടെ, മറ്റൊരു മുംബൈ ആകാമായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നും, ജീർണ്ണതയുടെ കുമ്പാരത്തിലേക്കു ള്ള പതനം നമുക്കെന്നുമൊരു അപായമണി ആയിരിക്കണം. അഞ്ചു മണിക്ക് സൈറൻ മുഴങ്ങുമ്പോൾ ജനസമുദ്രമായിരുന്ന ആലപ്പുഴയുടെ തെരുവീഥികൾ മൂകതയുടേയും നരിച്ചീറുകളുടേയും അവാസകേന്ദ്രമായത് തൊഴിലാളി ആധിപത്യത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. മാർപ്പാപ്പയുടെ വചനങ്ങൾ മനസ്സിൽ പ്രതിധ്വനിക്കട്ടെ: "നമുക്ക് പ്രയോജനകരമായ മാനുഷിക ഐക്യദാർഢ്യം എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു മർത്തവ്യം നമ്മിൽ ചുമത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്" (വാ.43).

"ജനങ്ങളിൽ നിന്നു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാനപുരോഹിതൻ ദൈവികകാര്യങ്ങൾക്കു നിശ്ചിക്കപ്പെടുന്നതു പാപപരിഹാരത്തിനാലി ബലികളും കാഴ്ചകളും കഴിക്കാനാണ്" (ഹെബ്രാ 5:1). തന്റെ തന്നെയും ജനത്തിന്റെയും ക്ഷമയ്ക്കു ധീക്കരണത്തിനാലി നീണ്ട 50 വർഷങ്ങൾ വിശുദ്ധിയോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടി പാരോഹിത്യജീവിതത്തിലൂടെ ദൈവചിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ബലിർപ്പിച്ച ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മത്യു വെള്ളാനിക്കലച്ചൻ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു മഹേട്ടദാനമെന്നത് സുവ്യക്തം.

"തന്റെ ഐഹികജീവിതകാലത്ത് ശിഷ്യഗണത്തിൽനിന്ന് തന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനു കണ്ണീരോടും വലിയ വിലാപത്തോടുംകൂടെ പ്രാർത്ഥനകളും യാചനകളും സമർപ്പിച്ചു" (ഹെബ്രാ 5:7). പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത ഇവിടെ നമുക്ക് ദർശിക്കാം. പുരോഹിതൻ 'ചാലം പണിയുന്നവ'നാണ്, ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ജനത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവൻ. തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കി മനുഷ്യസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ച ദൈവം ഈശോമിശിഹായിലൂടെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണത കൈവരിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ വേദനകളിലൂടെയും കടന്നുപോയ ദൈവിടുന്ന് ജനത്തിന്റെ രോദനങ്ങൾക്കാല് ബലാർത്ഥത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യനാണ് മനുഷ്യനെ ദൈവമാക്കുവാനെങ്കിൽ ഈ ദൈവീകരണ പ്രക്രിയകളിൽ സ്വയം പങ്കുചേർന്ന് തന്റെ മഹേശ്വരണങ്ങളെ ദൈവോന്മുഖമായി വളർത്തുന്നതിൽ ഒച്ചൻ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് സ്തുത്യർഹം തന്നെ.

"ദൈവം നമ്മുടെ പക്ഷത്തെങ്കിൽ ആരു നമുക്ക് എതിര് നില്ക്കും?" (റോമ 8:31). "മിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തിൽനിന്ന് ആരു നമ്മെ വേർപെടുത്തും?" (റോമ 8:35). പൗലോസ്ശ്ലീഹായുടെ നിർമ്മലതയോടെ ഈ വാക്കുകൾ സ്വന്തമാക്കിക്കൊണ്ട് വചനാധിഷ്ഠിതജീവിതം നയിക്കുന്ന ഈ പുണ്യപുരോഹിതൻ പ്രാദേശികസഭയ്ക്ക് മുതലല്ല ആഗോളസഭയ്ക്കുതന്നെ വലിയ ഒരു മുതൽമുട്ടാണ്. വിചുമലായ തന്റെ ശുശ്രൂഷാദംഗങ്ങളിലെ മികവിനാൽ ദേശീയവും അന്തർദ്ദേശീയവുമായ തലങ്ങളിൽ ഒച്ചന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾ ഈ ഉദ്ദേശ്യവ്യക്തിത്വത്തിന് മാറ്റുകൂട്ടുന്നവയാണ്.

എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്ന്... ദൈവത്തിലൂടെ... ദൈവത്തിലേക്ക് ... തന്റെ പൗരോഹിത്യസുവർണ്ണജൂബിലിവേളയിൽ പങ്കുവച്ച ഈ ഉൾക്കാഴ്ച ഒച്ചന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം പ്രതിഫലിക്കുന്നു. മാക്സിമിലിസം കൂടുംബത്തിന്റെ മഹിമാദ്യഷ്ടകമായ ഒച്ചന്റെ വിശുദ്ധമായ ജീവിതം ഇനിയും കൈകൾക്ക് വെളിച്ചമാകട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വെള്ളാനിക്കലച്ചന് പൗരോഹിത്യസുവർണ്ണജൂബിലിയുടെ മംഗളാശംസകൾ. ॥

Apostolic Maximalism Family

ഫാ. ജിമ്മി പുതിക്കാൽ
കിഴക്കാഞ്ചേരി പള്ളി

ഈശോയുടെ മരണശേഷം നിരാശയുടെ പടുകുഴിയിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തി വീണ ശിഷ്യന്മാർ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ പഴയ തൊഴിലു തേടിപ്പോയി. രാത്രി മുഴുവൻ അലഞ്ഞിട്ടും അവർക്കൊന്നും കിട്ടിയില്ല. ഉഷസ്സായപ്പോൾ മീൻ വാങ്ങാൻ വന്നവനെന്ന് തോന്നിയ ഒരു മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് അവർ വലതു വശത്ത് വലയിറക്കി. മനുഷ്യർ എപ്പോഴും അങ്ങനെയാണ്. നിരാശയുടെ ആധിക്യത്തിൽ ഇനി രക്ഷയില്ലായെന്നു തോന്നുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആര് എന്തു പറഞ്ഞാലും അവർ കേൾക്കും. ഭർത്താവിന്റെ മദ്യപാനം മാറ്റാൻ ഇനി അയാളെ കൊണ്ടുപോകാത്ത സ്ഥലങ്ങളില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത ദൈവാലയങ്ങളില്ല, കൂടാത്ത ധ്യാനങ്ങളില്ല. അപ്പോഴാണ് ഒരാൾ വന്നു പറയുന്നത് 'ആ സ്ഥലത്തുകൂടി ഒന്നുപോയി നോക്ക്'. എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടാലും മനുഷ്യൻ അവിടെയും പോകും. ഈ മനോഭാവത്തോടെ തന്നെയാകണം ശിഷ്യന്മാരും അപരിചിതന്റെ വാക്കു കേട്ട് വീണ്ടും വലയിറക്കിയത്. വല നിറയെ മീൻ കിട്ടിയപ്പോൾ ഒരു ശിഷ്യൻ മാത്രം മൽസ്യകുമ്പാരത്തിനുമപ്പുറത്ത് നിൽക്കുന്നവനെ കണ്ട് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "അതു കർത്താവാണ്"

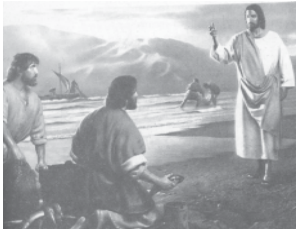

നിന്റെ സമൃദ്ധിയിലും സന്തോഷത്തിലും നീ ആഹ്ലാദിക്കുമ്പോഴും അതിനെല്ലാമപ്പുറത്ത് നിൽക്കുന്ന കർത്താവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ നിനക്കു കഴിയണം. ഈ തിരിച്ചറിവ് നഷ്ടപ്പെടുമ്പോ ഴാണ് മനുഷ്യൻ തന്നെത്തന്നെ ദൈവമാക്കി

നിന്റെ സമൃദ്ധിയിലും സന്തോഷത്തിലും നീ ആഹ്ലാദിക്കുമ്പോഴും അതിനെല്ലാമപ്പുറത്ത് നിൽക്കുന്ന കർത്താവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ നിനക്കു കഴിയണം.

മാറ്റുന്നതും, സ്വന്തം കഴിവുകൊണ്ടാണ് എല്ലാം നേടിയതെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്നതും. കരയ്ക്കു വലിച്ചുകയറ്റിയ മൽസ്യങ്ങളെ കണ്ട് പത്രോസ് തീർച്ചയായും ഈശോയുടെ കാൽക്കൽ വീണ് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. കാരണം അർഹിക്കാത്തത് ലഭിക്കുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ കരയുക.

തമ്പുരാന്റെ കരസ്പർശനമേൽക്കാതെ, അവിടുത്തെ വാക്കുകൾക്ക് ചെവി കൊടുക്കാതെ ജീവിതത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ സംഭവിക്കില്ലെന്ന് പത്രോസിനു മനസ്സിലായി. തായ്തണ്ടിനോട് ചേർന്നിരിക്കാതെ ശാഖയ്ക്ക് ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന ഗുരുവചനം ശിഷ്യന്മാർ അപ്പോൾ ഓർത്തുകാണും.

പത്രോസിനെ ശരിക്കും അറിഞ്ഞിരുന്ന ഈശോ അവന്റെ മുക്കുവകുപ്പായം മാറ്റി അവനെ 'അജപാലകന്റെ മേലങ്കി അണിയിച്ചു. "നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ" എന്ന പത്രോസിനോടുള്ള ഈശോയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നമ്മൾ കാണുന്നത് തലകീഴായി കുരിശിൽ കിടക്കുന്ന പത്രോസിലാണ്. തന്റെ ഗുരുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചതുപോലെ തന്നെയും തറയ്ക്കുന്നതിന് തനിക്ക് യോഗ്യതയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് തലകീഴായി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട പത്രോസ് മരിക്കുമ്പോൾ 'ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു ഈശോയെ' എന്ന് വിളംബരം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

ഈശോയുടെ ചോദ്യം ഇന്നും നമ്മോടും ആവർത്തിക്കുന്നു: "നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ"? സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പഴയ വള്ളവും, വലകളും തേടി നീ ഇനി പോകരുത്. നിന്റെ ദുശ്ശീലങ്ങളിൽനിന്നും നീ വിമുക്തനാകണം. മദ്യപാനത്തിന്റെ, വിഷയാസക്തിയുടെ ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നും നീ മോചിതനാകണം. നിരാശയിലേക്കു നിന്നെ തള്ളിയിടാൻ, ദൈവം പോലും നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ, പഴയ ജീവിതത്തിലേക്കു മാടി വിളിക്കുവാൻ തിന്മയുടെ ശക്തികൾ കടന്നുവരും.

ജീവിതത്തിന്റെ സുസ്പഷ്ടിതിയിലും സന്തോഷത്തിലും ദൈവത്തെ മറക്കാതിരിക്കുവാനും എല്ലാ സംഭവങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്ത് ദൈവത്തിന്റെ കരം കാണാനും, എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുവാനും നമുക്കു സാധിക്കട്ടെ.

ഗോസ്മ തൂണേൽ
കൊച്ചുപ്രതീക്ഷ ലക്കുറിപ്പ്

സ്നാപകയോഹന്നാൻ ജലം കൊണ്ട് സ്നാനം നൽകുന്നു (യോഹ 1,26). "ജലം കൊണ്ട് സ്നാനം നല്കുവാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു: ആരുമാവ് ഇറങ്ങിവന്ന് ആരുടെമേൽ ആവസിക്കുന്നത് നീ കാണുന്നുവോ അവനാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് സ്നാനം നല്കുന്നവൻ" (യോഹ 1,33). നമ്മെ ദൈവമക്കളാക്കുന്ന, തിരുസ്സഭയാകുന്ന വലിയ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാക്കുന്ന, ക്രൈസ്തവരാക്കുന്ന പുണ്യമുഹൂർത്തമാണല്ലോ മാമ്മോദീസാ. മാമ്മോദീസായെന്ന കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ സംഭവം. മാമ്മോദീസാവേളയിൽ പരിശുദ്ധാരൂപിയെ നമ്മിലേക്കു വർഷിക്കുമ്പോൾതന്നെ വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി എന്നീ ദൈവികപുണ്യങ്ങളും നമ്മിൽ ദൈവം നിവേശിപ്പിക്കുന്നു. ഇവ മൂന്നും ദൈവത്തോടു നമ്മേ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പുണ്യങ്ങളാണ്. ദൈവം നിവേശിപ്പിച്ച ഈ പുണ്യങ്ങൾ നമ്മിൽ താനേ വളരുകയില്ല. ഈ പുണ്യങ്ങളിൽ വളർത്തണമെന്നെ ദൈവത്തോട് നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കണം. അവിടുത്തോട് ഇവ ചോദിച്ചുവാങ്ങണം. വിശ്വാസത്തിൽ സംശയം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, സ്നേഹത്തിന് കുറവും സ്നേഹിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് ഉലച്ചിൽ തട്ടുമ്പോൾ നാം ദൈവത്തോട് ഈ പുണ്യങ്ങളിൽ വളർത്തുവാനായി തീവ്രതയോടെ അപേക്ഷിക്കണം.

ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാം: "മറ്റല്ലാറ്റിലുമുപരി സമകാലികലോകത്തിന് പ്രത്യാശ (പ്രതീക്ഷ) ആവശ്യമുണ്ട്. വികസ്വരജനതകൾക്ക് അത് ആവശ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ സാമ്പത്തികമായി പുരോഗമിച്ചവർക്കും അത് അപ്രകാരംതന്നെ. നാമെല്ലാം ഒരു വമ്പിയിലുള്ളവരാണെന്നും ഒന്നിച്ച് പരസ്പരം രക്ഷിക്കണമെന്നുമുള്ള അവബോധം വർദ്ധിച്ചുവന്നുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്". മനുഷ്യരിൽ ആശ്രയം വയ്ക്കുന്നത് പലപ്പോഴും നിരാശയിലാണ് കലാശിക്കുന്നത് എന്ന് ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

വ്യാജ സുരക്ഷിതത്വം ഇത്രയധികം തകരുന്നതു കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ളത് വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഒരു പ്രത്യാശയാണ്. ഈശോയിൽ മാത്രമാണ് നമുക്കത് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നത്. ഹെബ്രായർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതു പോലെ "ഈശോമിശിഹാ ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നും ഒരേ ആൾതന്നെയാണ്" (ഹെബ്രാ 13:18). വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ ഈശോ പ്രത്യാശയുടെ അടിസ്ഥാനം കൂടിയാകുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യജീവിക്കും പ്രത്യാശയുടെ നിറനന്മയായ ആവശ്യമുണ്ട് *(മനുഷ്യനെത്തോടെ നോമ്പാനോ)*

എന്താണ് പ്രത്യാശ: ദൈവത്തിൽ നമ്മെത്തന്നെ സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നതാണ്, അവിടുത്തെ കരങ്ങളിലേക്ക് നമ്മെ സ്വയം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ്. പ്രതീക്ഷ നാളെയുടെ പുണ്യമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥഭാഗം ഇതു നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. "നിങ്ങൾ ആദ്യം അവിടുത്തെ രാജ്യവും അവിടുത്തെ നീതിയും അന്വേഷിക്കുക. അതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും. അതിനാൽ നാളെയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ആകുലരാകരുത്" (മത്തായി 6, 33-34). നാളെയെ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയ്ക്ക് കയ്യേല്പിക്കുക. പ്രതീക്ഷയുടെ വിഷയം സമീപ ഭാവിയിലുള്ള വിഷയവും വിദൂരഭാവിയിലുള്ള വിഷയവുമാണ്. സമീപഭാവിയിലുള്ള വിഷയമാണ് കൃപ – അതായത്, ദൈവത്തിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത സ്നേഹം – വിദൂരഭാവിയിലുള്ളത് മരണശേഷം കിട്ടുന്ന മഹത്ത്വമാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത സ്നേഹവും അവിടുത്തെ കരുണ നിറഞ്ഞ സ്നേഹവും നാം അനുഭവിക്കണം. ഇതിനായിട്ടാണ് തിരുസ്സഭാമാതാവ് നമ്മെ കൂടെക്കൂടെ കുമ്പസാരമെന്ന കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ കുമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയെ സമീപിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മിൽ പാപബോധം ഉണരും. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുവാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ വളരും. "കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയാണ് എന്നോടു കരുണ കാണിക്കണമേ"യെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരുമാക്കുന്നു. കുമ്പസാരത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷമിക്കുന്ന സ്നേഹവും കരുണ നിറഞ്ഞ സ്നേഹവും നമുക്ക് അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നു. പ്രത്യാശയിൽ നമ്മെ വളർത്തുന്നു.

നിരുത്സാഹവും ...ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം ഇല്ലായ്മ, നിരാശ, നമ്മിൽത്തന്നെയുള്ള അമിത ആശ്രയത്വം ഇവ പ്രത്യാശയ്ക്കുള്ള തടസ്സങ്ങളാണ്. ഇവയെല്ലാം സർവ്വശക്തനായ, കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തിന് എതിരായി ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകളാണ്.

> "നിങ്ങൾ ആദ്യം അവിടുത്തെ രാജ്യവും അവിടുത്തെ നീതിയും അന്വേഷിക്കുക. അതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും. അതിനാൽ നാളെയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ആകുലരാകരുത്"
>
> (മത്തായി 6: 33-34).

മാനുഷികതലത്തിൽ നോക്കിയാൽ പകുതിയെന്നത് ഒരു വ്യക്തി സ്വയം പര്യാപ്തത നേടുന്ന താണ്, എന്നാൽആദ്ധ്യാത്മിക തലത്തിൽ പകുതിയെന്നത് ദൈവത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ ആശ്രയം വയ്ക്കുകയെന്നതാണ്. ഇത് പരി. അമ്മയുടെ സ്തോത്രഗീതത്തിൽ "ശക്തനായവൻ എന്നിൽ വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു" എന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നതിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നു. വിശുദ്ധരുടെയെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ താൻ മന്യമല്ല. തങ്ങൾ ആരിൽ പ്രത്യാശ അർപ്പിച്ചുവോ, അവനാണ് തങ്ങളിലുടെ മഹൽക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന തിരിച്ചറിവുള്ളവരായിരുന്നു. "കർത്താവിൽ ശരണം വയ്ക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ" എന്ന് സങ്കീർത്തകൻ പാടുന്നു (സങ്കീ 2,12). കർത്താവിന് നമ്മെ പരിപൂർണ്ണമായി ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഈലോകജീവിതം ഭാഗ്യപൂർണ്ണമാക്കാം.

ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനം നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം

ഫാ. ജോസ് മത്തു പാപ്പാളിൽ
കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി മൂപ്പത്ത

"മിശിഹാ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ മരിച്ചവർക്ക് പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്ന് നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതെങ്ങനെ? മരിച്ചവർക്ക് പുനരുത്ഥാനം ഇല്ലെങ്കിൽ മിശിഹായും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മിശിഹാ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥമാണ്. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം" (1 കൊറി 15:12–14).

ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാതൽ എന്ന് പൗലോസ്ശ്ലീഹായുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്. ഉത്ഥിതനായ ഈശോയാണ് ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യാശയും പ്രതീക്ഷയും എന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഈ തിരുനാൾ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഒപ്പം സത്യത്തിന്റെ വിജയംകൂടിയാണ് ഈശോയുടെ ഉയിർപ്പിലൂടെ സംഭവിച്ചത്. അസത്യത്തിന്റെ തല്ക്കാലിക വിജയംകണ്ട് വിശ്വാസത്തിൽ പതറിപ്പോയവർക്ക് സത്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുവാനുള്ള തിരുനാളാണ് ഉയർപ്പുതിരുനാൾ. ഈ തിരുനാൾ നമ്മെ ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

1. "ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്തിന്?" (ലൂക്കാ 24:5).

ഈശോയുടെ കല്ലറയിങ്കൽ വന്ന മഗ്ദലേന മറിയത്തോട് ദൈവദൂതൻ ചോദിച്ചതാണിത്. മഗ്ദലേന മറിയം ദുഃഖിതയായിരുന്നു. ദുഃഖത്തോടെ അവൾ അന്വേഷിച്ചത് ഉത്ഥിതനെയായിരുന്നില്ല; മൃതശരീരത്തെയായിരുന്നു. അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് പാളിച്ചകൾ സംഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ജീവിതവും പലപ്പോഴും ദുഃഖപൂരിതവും നിരാശനിറഞ്ഞതുമാകുന്നത്. നമ്മുടെ നോട്ടം തെറ്റുന്നു. പലപ്പോഴും ഈ ലോകത്തിന്റെ സുഖവും സൗകര്യങ്ങളുമാത്രം അന്വേഷിക്കുന്നവരായി സ്വയം അധഃപതിക്കുന്നു. ഭൗതികതയുടെ മൃതശരീരത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവരായി നാമും തീരുന്നു. ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മാത്രം ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവരും ഇതുപോലെയാണ്. ജീവിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഉത്ഥിതനെ അന്വേഷിക്കുവാനും കണ്ടെത്താനും നമുക്ക് കഴിയണം. സമൂഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും അയൽപക്കബന്ധങ്ങളിലും ജീവിതപങ്കാളിയിലും മക്കളിലും മാതാപിതാക്കളിലുമെല്ലാം ഉത്ഥിതനെ കണ്ടെത്താൻ നമുക്കു കഴിയണം.

2. "അവൻ നിങ്ങൾക്കുമുമ്പേ ഗലീലിയിലേക്കു പോകുന്നു. അവൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അവിടെവച്ച് നിങ്ങൾ അവനെ കാണും" (മർക്കോ 16:7).

ഈശോയുടെ പ്രവർത്തനമേഖലയായിരുന്നല്ലോ ഗലീലി. അവിടെവച്ച് ഈശോയെ ശിഷ്യർ കണ്ടെത്തുന്നു. നമ്മുടെ അനുദിനജീവിതയാത്രയിൽ പച്ചയായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിലും പ്രവർത്തനമേഖലകളിലും ഈശോയെ അന്വേഷിക്കുവാനും കണ്ടെത്താനും കഴിയണം. എന്നും നമ്മോടുകൂടെയുള്ള ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുവാൻ നമുക്കാകണം. തിബേരിയോസ് കടലിന്റെ തീരത്ത് പ്രാതലൊരുക്കി കാത്തിരിക്കുന്ന ഈശോയെ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയണം. നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളുടെ മാറാപ്പുമായി പടിഞ്ഞാറോട്ട് യാത്ര ചെയ്ത് എമ്മാവൂസ് അനുഭവം നമുക്കുണ്ടാവണം.

കൂടെനടന്ന് ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന വന്റെ സ്നേഹസാന്നിദ്ധ്യം നമ്മുടെയും ഹൃദയം ജ്വലിപ്പിക്കും. കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കും. തീർച്ച. അതെ, പച്ചയായ ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ ഉത്ഥിതൻ നമുക്ക് ശക്തിയായി, ചൈതന്യമായി കൂടെയുണ്ട്.

3. "ഈശോ അവളോട് ചോദിച്ചു: സ്ത്രീയേ, എന്തിനാണ് നീ കരയുന്നത്?" (യോഹ 20:15).

ഉത്ഥാനാനുഭവത്തിലേക്ക് കടന്നുവരാത്ത ഒരു വ്യക്തി യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതം എന്നും ദുഃഖപൂരിതമായിരിക്കും. ഒന്നിലും അർത്ഥം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ ഉണ്ടാകാം. നമ്മുടെ തീരാവേദനയിലും രോഗത്തിന്റെയും കഷ്ടപ്പാടിന്റെയും കടബാദ്ധ്യതകളുടെയും ഇടയിലും ഹല്ലേലൂയ്യാപാടി സന്തോഷിക്കാനാവണമെങ്കിൽ എനിക്ക് ഉത്ഥാനാനുഭവം ഉണ്ടാവണം. എന്റെ നാഥൻ മരണത്തെപ്പോലും പരാജയപ്പെടുത്തി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനാണെന്നും അവൻ എന്നേയും, എന്റെ ദുഃഖങ്ങളിലും പരാജയങ്ങളിലുംനിന്നും ഉയിർപ്പിക്കും എന്ന ബോധ്യമുണ്ടായിരിക്കണം.

4. "ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാംദിവസം അതിരാവിലെ ഇരുട്ടായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മഗ്ദലേന മറിയം ശവകുടീരത്തിന്റെ സമീപത്തെക്ക് വന്നു"(യോഹ 20:1).

മറിയം കല്ലറയിങ്കൽ വരുന്നതും രാത്രിയിലാണ്. രാത്രി–ഇരുട്ട്–ദൈവമില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ്. ജീവിതത്തിൽ ഒന്നുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ നാം തേടുന്നതെല്ലാം 'മൃതശരീര' ങ്ങളാവാം. ഇരുട്ടിലേക്ക്–ദൈവമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എന്താണ്? പണം യുദാസിനെ ഇരുട്ടിലേക്ക് നയിച്ചു (യോഹ 13:30). അറിവിന്റെ

അഹന്ത നിക്കോദേമോസിനെ ഇരുട്ടിലാക്കി (യോഹ 3:2). അഗാധമായ ദുഃഖം മഗ്ദലേന മറിയത്തെ ഇരുട്ടിലേക്ക് നയിച്ചു (യോഹ 20:1). ഇരുട്ടിൽ മറിയം അന്വേഷിച്ചത് മൃതശരീരത്തെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉത്ഥിതനെ കണ്ടിട്ടും തിരിച്ചറിയാൻ അവൾക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ആത്മീയജീവിതമുപേക്ഷിച്ച് ഭൗതികതയുടെ മൃതശരീരമന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് ഉത്ഥിതനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകയില്ല. ഇക്കൂട്ടരുടെ എണ്ണം ഇന്ന് കൂടി വരുന്നു.

5. "അപ്പോൾ വലിയ ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി. കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്ന് കല്ലുരുട്ടി മാറ്റി, അതിൻമേൽ ഇരുന്നു" (മത്താ 28:2).

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ഇതുപോലെ ഉത്ഥിതനെ കാണണമെങ്കിൽ, ഉത്ഥാനരഹസ്യം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, കല്ലുകൾ ഉരുട്ടിമാറ്റണം. ഉത്ഥിതനെ കാണാൻ തടസ്സമായി നമ്മുടെ ഹൃദയകവാടത്തിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന അഹന്തയുടെ, അസൂയയുടെ, ഭൗതികതയുടെ കല്ലുകൾ ഉരുട്ടിമാറ്റണം. തീവ്രമായ സ്നേഹത്തോടെ മഗ്ദലേന മറിയത്തെപ്പോലെ ഈശോയെ അന്വേഷിക്കുവാൻ നമുക്കും കഴിയണം. കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിലും കുരിശിന്റെ വഴിയിലും പതറാതെനിന്ന മറിയത്തെപ്പോലെ നമ്മുടെ അനുദിനജീവിതത്തിലെ വേദനകളാകുന്ന കുരിശിന്റെ വഴികളിലും കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിലും, മിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് വിശ്വസ്തതയോടെ അനുഗമിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ നാം ഭാഗ്യമുള്ളവരായിത്തീരും. അതിന് ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

വിശുദ്ധങ്ങളോടൊപ്പം

ആരോരുമറിയാതെ... എല്ലാവരാലും അറിയപ്പെട്ടു...

ജിനി പുളുത്തിൽ
അപ്പസ്തോലിക് മിഷനറി

വി.മേരി ഓഫ് ദ ക്രോസ് ജഗാൻ

ആഗമനയുടെയും തിരസ്കരണത്തിന്റെയും കയ്പുനീർ കുടിച്ച് ജീവിച്ച വിശുദ്ധയായ മേരി ഓഫ് ദ ക്രോസ് ജഗാൻ...

ഉയിർപ്പുകാലത്ത് നിന്റെ ധന്യജീവിതം ഞങ്ങൾ ധ്യാനവിഷയമാക്കട്ടെ... ബ്രിട്ടണിലെ കാൽകെയിനിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട മുക്കുവന്റെ മകളായി ജനിച്ച നിന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ കുരിശുകളുടെ അഗ്നിയിൽ കത്തി ദഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. കടലിൽ മത്സ്യബന്ധനത്തിന് പോയ പ്രിയപ്പെട്ട അപ്പച്ചന്റെ മരണം 4 വയസ്സായ നിന്നിൽ ഏൽപ്പിച്ച ആഘാതം എത്ര വലുതായിരുന്നു!! അമ്മയും എട്ടുമക്കളും അടങ്ങുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ ഭാവി ഇരുളടഞ്ഞതായി... ആടിപ്പാടി നടക്കേണ്ട നിന്റെ ബാല്യകാലം കാലികളെ മേയ്ച്ചും തൂന്നൽ ജോലി ചെയ്തും അമ്മയെ സഹായിച്ചും കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയത് വിദ്യാഭ്യാസമായിരുന്നല്ലോ...

കൗമാരപ്രായത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നേടാൻ സമ്പന്നകുടുംബത്തിലെ അടുക്കളജോലിക്കാരിയായി!!! ആരോരുമറിയാതെ ജീവിച്ചെങ്കിൽ... എങ്ങനെയാ അങ്ങ് വിശുദ്ധയായത്? ലോകദൃഷ്ടിയിൽ ലോകം വിലമതിക്കുന്നതൊന്നും നിന്നിലുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. സൗന്ദര്യം... സ്ഥാനമാനങ്ങൾ... സമ്പത്ത്... സിദ്ധികൾ... പാണ്ഡിത്യം... യാതൊന്നുമില്ലാത്ത നിന്നിലെ ആന്തരികസൗന്ദര്യവും ഹൃദയലാളിത്യവും, പതിതരോടും പാവപ്പെട്ടവരോടുമുള്ള ആർദ്രതയും സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് വിലമതിച്ചു!!

ബ്രഹ്മചര്യത്തെ സന്തോഷപൂർവ്വം പുൽകിയ നിന്റെ ജീവിതം എത്തിച്ചേർന്നത് അഗതികളുടെയും യാചകരുടെയും അത്താണിയായ സെന്റ് സെബാസ്റ്റൻ പട്ടണത്തിലെ ആതുരാലയത്തിലായിരുന്നു. സ്വന്തം ആരോഗ്യം തൃണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ പരിചരിക്കാൻ അങ്ങ് ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയല്ലോ.

1837 ൽ ജിനും രണ്ടു സുഹൃത്തുക്കളും ചേർന്ന് രണ്ട് മുറിയുള്ള ഒരു കൊച്ചുവീട്ടിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. ഫ്രാൻസിലെ എണ്ണമറ്റ പട്ടിണിപാവങ്ങളിലും വയോവൃദ്ധരിലും അവൾ ഈശോയെ ദർശിച്ചു.

വി. അൽഫോൻസായുടെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ "ചെടിയുടെ ചുവട്ടിൽ കിടക്കുന്ന വളയിലയും വെട്ടിയിലയും ചെടിക്കു വളമായിത്തീരും. അപ്രകാരം ചെടിയിൽ പുഷ്പങ്ങളുണ്ടാകുക. പൂക്കൾ കണ്ട് എല്ലാവരും സന്തോഷിക്കും. എന്നാൽ വളമായിത്തീരുന്ന വട്ടയിലയും ഒടയും വെട്ടിയിലയുടെയും കാര്യങ്ങൾ ആരു വിചാരിക്കുന്നു. നമുക്ക് എന്നും വളമായി കിടന്നാൽ മതി".

എന്നും വളമായി കിടക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടല്ലേ പരസ്നേഹത്തിന്റെ പുഷ്പങ്ങൾ വിരിയിക്കാൻ നിനക്കു സാധിച്ചത്. ഒരിക്കൽ വയോവൃദ്ധയും അന്ധയും ആരോരുമില്ലാത്തവളുമായ ആൻചാവിൽ എന്ന വിധവയെ താങ്ങിയെടുത്ത് തങ്ങളുടെ ഇടുങ്ങിയ മുറിയിൽ താമസിപ്പിച്ച് തന്റെ കിടക്ക അവൾക്ക് കിടക്കാൻ കൊടുത്തിട്ട് തട്ടിൻപുറത്ത് ഒഴിഞ്ഞകോണിൽ തെങ്ങിൽക്കുടിയ ജീവിതം ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മൂർത്തീഭാവമായിരുന്നല്ലോ. ആലംബഹീനർക്കും അനാഥർക്കും അത്താണിയാകുവാൻ...സ്വന്തം സൗകര്യങ്ങളും സുരക്ഷിതത്വംപോലും അപകടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രകടമാക്കിയ സേവനസന്നദ്ധത എത്ര വീരോചിതമാണ്.

ആയിടയ്ക്ക് ഇടവകവികാരിയായി എത്തിയ ഫാ. അഗസ്റ്റലോ പെഷ്ലിയനുമായി ജിൻ ജഹാനും സഹപ്രവർത്തകരും തങ്ങളുടെ ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനാവുകയും പൂർണ്ണസഹകരണവും അംഗീകാരവും നൽകുകയും ചെയ്തു.

ശുശ്രൂഷകരുടെയും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരുടെയും എണ്ണം നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നു.!!! ദൈനംദിന ഭരണാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ വലഞ്ഞപ്പോൾ നീ കരഞ്ഞതിയ മാർഗ്ഗം ഭിക്ഷാടനമായിരുന്നല്ലോ. ഭിക്ഷാടനം നടത്തി ഭിക്ഷക്കുള്ള തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന മേരി ജഹാൻ!!! അവരുടെ സമൂഹം വളർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

1842 ഡിസംബർ 8ന് ആദ്യസന്ന്യാസിനികൾ വ്രതങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് 'ലിറ്റിൽ സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ദ പൂവർ' എന്ന സന്ന്യാസിനി സമൂഹത്തിന് രൂപം കൊടുത്തു. ജിൻജഹാൻ മദർസുപ്രീദ്യറായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായ വേദനാജനകമായ അനുഭവം!! നിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റാരുമായിരുന്നെങ്കിൽ എത്രമാത്രം പ്രകോപിതരാകുമായിരുന്നു!!!

ഫാ. അഗസ്റ്റോ പെഷ്ലിയർ ഒരു അപ്രതീക്ഷിത തലയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ജിനിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അസാധുവാക്കുകയും കേവലം 23 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള മരിയ ജൊറ്റിനെ തൽസ്ഥാനത്ത് നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. സഹായിക്കാനെത്തിയ വിമാരിയച്ചൻ സഭാസമൂഹത്തിന്റെ സുപ്രീദ്യർ ജനറലായി!!! മാത്രവുമല്ല വിമർശിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശവും അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുവച്ചു. ജീവിതം മുഴുവൻ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അഴിഞ്ഞില്ലാതായ ജിൻജഗാൻ പിന്നാമ്പുറങ്ങളിലേക്ക് തള്ളിമാറ്റപ്പെട്ടു.!!

സന്ന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ താനാണെന്നു ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഫാ.പെഷ്ലിയൻ വിജയിച്ചു. സന്ന്യാസസമൂഹത്തിലേക്കു കടന്നുവന്ന അർത്ഥിനികൾപോലും ഇതു വിശ്വസിച്ചു.

സഭയുടെ മദർഹൗസിൽ ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ പ്രിയപ്പെട്ട ജിൻ ജഗാൻ.. അങ്ങ് സ്വയം സിസ്റ്റർ മേരി ഓഫ് ദ ക്രോസ് ആയി മാറുകയായിരുന്നല്ലോ. ക്രൂശിതന്റെ മണവാട്ടി സഹനങ്ങളെ സങ്കീർത്തനങ്ങളാക്കി!! പരാതിക്കില്ലാതെ - പരിഭവമില്ലാതെ... അവകാശവാദങ്ങളില്ലാതെ നിശബ്ദയായി...

തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൾക്ക് ഈശോനാഥൻ നൽകിയ സമ്മാനം വിണ്ടല്ലോ സഹനമായിരുന്നു!!!. അവസാനവർഷങ്ങളിൽ കാഴ്ചശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട അങ്ങായുടെ വാക്കുകൾ ഏവരെയും അത്ഭുതപരതന്ത്രയാക്കുന്നു. "ഇപ്പോൾ എനിക്കു കാണാവുന്നത് ദൈവത്തെ മാത്രം"

ദൈവസ്നേഹാഗ്നിയിൽ ജ്വലിച്ച ആ സഹന പുഷ്പം 1874-ൽ ഓഗസ്റ്റ് 28ന് 86-ാം വയസ്സിൽ സ്വർഗ്ഗീയപറുദീസയിലേക്ക് ഇറുക്കപ്പെട്ടു.

"ആരാലും അറിയപ്പെടാതെ എല്ലാവരാലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വായുപോലെ" ജീവിച്ച ജിൻജഹാന്റെ മരണശേഷം മാത്രമാണ് സമൂഹം യഥാർത്ഥവസ്തുതകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. താൻ തുടങ്ങിവച്ച സന്ന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകയായി ജിൻ അറിയപ്പെട്ടത് മരണശേഷം മാത്രം....

2009 ഒക്ടോബർ 12 ന് ബനഡിക്ട് പതിനാറാമാൻ മാർപാപ്പാ വിശുദ്ധരുടെ ഗണത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിയ വിശുദ്ധയായ മേരി ഓഫ് ദ ക്രോസ് ജഹാൻ...

ആരോരുമറിയാതെ കുരിശുകളുടെ അഗ്നിയിൽ കത്തിജ്വലിച്ച അങ്ങായുടെ ജീവിതം ഞങ്ങളോടു പുകഴ്ത്തുകയായിരുന്നല്ലോ...

"സഹനത്തിലൂടെ മാത്രമേ ദൈവരാജ്യം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങോട്ടുള്ള യാത്രയിൽ കുറുക്കുവഴികളൊന്നുമില്ല. കുരിശിലൂടെ, കുരിശുമരണമിളാതെ ഉയിർപ്പില്ല.

ഭൗതികസുഖത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടന്ന് സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും സമ്പത്തിനുംവേണ്ടി നെട്ടോട്ടമോടി സർവ്വതും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്റെ പുണ്യശോഭ ദീപ്തമാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ...

ജോസുകുട്ടിയുടെ മനോവിഷമം

ഡോ. സ്വർഗ്ഗക്കെ മോറയിൽ
ഹാർലി ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ
ചങ്ങനാശ്ശേരി

അയാൾ ഇന്നലെയും എന്നെ കാണാൻ വന്നിരുന്നു - ജോസുകുട്ടി. ഭാര്യ പെണ്ണമ്മ - മരിച്ചിട്ട് മൂന്നു വർഷമായി. മൂന്നു പെൺമക്കളാണ് അയാൾക്ക്. റോസിലി മക്കളിൽ ഇളയവളാണ്. വിവിഹാലോചനകൾ പലതുവന്നു. വരുന്നവർക്കൊക്കെ വലിയ 'ഡിമാന്റ്'കളാണ്. ഒരുതവണ വന്നവരെ ആരെയും പിന്നെയങ്ങോട്ട് കണ്ടിട്ടില്ല. കല്യാണം നടക്കണമെങ്കിൽ നല്ലൊരു തുക വിഹിതമായി നൽകാൻ കഴിയണം. അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിന് ജോലിയുണ്ടാകണം. റോസിലി പ്ലസ്ടു പൂർത്തിയാക്കിയെങ്കിലും പിന്നീട് പഠനം തുടർന്നില്ല. വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങളുമൊക്കെയായി ഒതുങ്ങിക്കൂടി. മൂത്തമക്കൾ രണ്ടുപേരെയും ജോസുകുട്ടി കെട്ടിച്ചയച്ചത് വളരെ ഞെരുങ്ങിയാണ്. ജോലിയോ ജോലി നേടാൻ മതിയായ പഠനമോ ഒന്നും അവർക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു ടൂവീലർ വർക്ക്ഷോപ്പിൽ ജോസുകുട്ടി കുറേവർഷം ജോലി നോക്കി. വാതത്തിന്റെ ശല്യം കലശലായപ്പോൾ വർക്ക്ഷോപ്പിലെ പണി ഉപേക്ഷിച്ചു. കുറേ തേങ്ങായും അഞ്ചെട്ട് ഷീറ്റും കിട്ടും. അതാണ് ഏക വരുമാന മാർഗ്ഗം. കെട്ടിച്ചയച്ച പെൺമക്കളോ അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരോ സാമ്പത്തികമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും

ചെയ്യാൻ പറ്റിയ അവസ്ഥയിലുമല്ല. റോസിലിയുടെ കാര്യത്തിൽ ജോസുകുട്ടി വലിയ മനോവിഷമത്തിലാണ്. തന്റെ കാര്യമോർത്ത് ചാച്ചൻ വിഷമിക്കേണ്ടെന്നും കല്യാണം നടക്കാത്തതിൽ തനിക്ക് വിഷമമൊന്നുമില്ലെന്നും റോസിലി പറയുന്നു.

ജോസുകുട്ടിയെപ്പോലെ മനോവിഷമത്തിൽ കഴിയുന്ന കുറെ കുടുംബനാഥന്മാരെങ്കിലും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഇത്തരക്കാരുടെ എണ്ണം ഭാവിയിൽ കൂടാതെയിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ മക്കളും, ഭാവിയിൽ പിതാക്കന്മാരാകുന്നവരുമൊക്കെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചേ മതിയാകൂ. ജോസുകുട്ടിയുടേയും റോസിലിയുടേയും ദുര്യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് പലരും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, പലരേയും, നിലനിൽക്കുന്ന സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയേയുമൊക്കെ കുറ്റപ്പെടുത്താമെങ്കിലും അത് യാതൊന്നിനും പരിഹാരമാവുകയില്ല. നമ്മുടെ മനോഭാവങ്ങളും ആഭിമുഖ്യങ്ങളുമൊക്കെ നാം മാറ്റിയുക്തമായി പ്രവർത്തിക്കാതെ വന്നാൽ ഇതിനെക്കാൾ ശോചനീയമായ അവസ്ഥ നമ്മുടെയൊക്കെ കുടുംബങ്ങളിൽ ഭാവിയിൽ സംജാതമാകും എന്നുറപ്പാണ്.

ജോസുകുട്ടി തന്റെ മക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയത് അവരുടെയൊക്കെ ഭാവിയെ ദോഷകരമായി ബാധിച്ചു

വെന്ന് പറയേണ്ടിവരും. സാമ്പത്തികമായി ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ക്ലേശം സഹിച്ചും മക്കളുടെ പഠനത്തിൽ അവരും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളും താല്പര്യം എടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ സുരക്ഷിതമായ ഭാവി അവർക്കുറപ്പായിരുന്നേനെ. പഠിപ്പും, നിലവാരമുള്ള ജോലിയും ഒരുവന്റെ ഭാവിയെ ഒട്ടൊക്കെ സുരക്ഷിതമാക്കുമെന്നറിയുക. ദൈവഹിതമെന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് അലസതയോടെ കഴിയുന്നവരെ ആർക്കാണ് പിന്നീട് രക്ഷിക്കാനാവുക. അത്തരക്കാർ നിലനിൽക്കുന്ന സംവിധാനങ്ങളെയോ ഉപരിവളർച്ച നേടിയവരേയോ ഒക്കെ പഴിച്ചിട്ടെന്തെങ്കിലും കാര്യമുണ്ടോ?

പത്താം ക്ലാസ്സും പ്ലസ്ടു വിദ്യാഭ്യാസവുമൊക്കെ കഴിഞ്ഞവരായിരുന്നു ജോസുകുട്ടിയുടെ മക്കൾ. വിവിധ സർക്കാർ- സർക്കാരേതര തസ്തികകളിൽ തങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതക്കനുസരിച്ച് ജോലി നേടാനുള്ള പരിശ്രമമെങ്കിലും അവർ നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ അത് അവർക്കും ആ കുടുംബത്തിനും അവരുടെ ഭാവിജീവിതത്തിനുമൊക്കെ ഒരു പരിധിവരെ സഹായമായേനെ. അത്തരത്തിൽ കീഴ്തസ്തികകളിൽ ജോലി നേടിയ എത്രയോ സ്ത്രീകളുണ്ട് നമ്മുടെ ഇടയിൽ. 'വൈറ്റ് കോളർ' ജോലിയേ ചെയ്യൂ എന്ന നിർബന്ധമൊന്നും അക്കാര്യത്തിൽ കാട്ടാതിരുന്നാൽ മതി.

പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയാൽ, അവരുടെ വിവാഹവും മറ്റും നടത്തേണ്ട പ്രായത്തിലവർ എത്തുമ്പോൾ അപ്പന്റെയും ആങ്ങളമാരുടെയുമൊക്കെ 'കീശ'യുടെ വലിപ്പമനുസരിച്ച് തങ്ങൾക്കുള്ള വരന്മാരെ നിശ്ചയിക്കേണ്ട അവസ്ഥ സംജാതമായിയെന്നുവരും. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അക്ഷരംപോലും ഉരിയാടാതെ കാട്ടിത്തരുന്ന പുരുഷനൊപ്പം രണ്ടും കല്പിച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോകേണ്ട അവസ്ഥ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ പെൺകുട്ടികൾ പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. തങ്ങളുടെ ഭാവി നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക് വലുതാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ അവർ അദ്ധ്വാനിക്കണം. മറ്റെന്തിനേയുംകാൾ വിലയുള്ള ധനമാണ് വിദ്യാഭ്യാസമെന്നവർ അറിയണം.

❑

നമി

സൂര്യൻ ആകാശത്തിന്റെ അങ്കണത്തിൽ തൊട്ടുനിൽക്കുകയാണ്. ഇലകൊഴിഞ്ഞ മരത്തിന്റെ ചില്ലയിലിരുന്ന പക്ഷികൾ തണലുതേടി എങ്ങോ പറന്നകന്നു. പുറത്തു കത്തിക്കാളുന്ന വെയിൽ, അകത്തു തിളച്ചുമറിയുന്ന അഗ്നിപർവ്വതം. തനിക്കിത്തിരി ആശ്വാസത്തിന്റെ മഴ എവിടെനിന്നു കിട്ടും? എന്തു ചെയ്യണമെന്ന റിയാതെ റോഡരികിൽ നിന്ന തേക്കുമരത്തിന്റെ ഇത്തിരി തണലിലേക്ക് അയാൾ മാറി നിന്നു. ബസ്സ് വരാൻ ഇനിയും വൈകും. ഗ്രാമത്തിലെ സർക്കാർ സ്കൂളിൽനിന്നും ഉച്ചക്കഞ്ഞിക്ക് തിക്കിത്തിരക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ ബഹളം അയാളുടെ ചിന്തകളെ വർഷങ്ങൾക്കു പിന്നിലേക്കു നയിച്ചു.

ആറാംക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം- തനിക്കന്ന് പത്തോ പതിനൊന്നോ വയസ്സുണ്ടാകും. പഠിക്കാൻ സമർത്ഥനായിരുന്ന തന്നെ നല്ല നിലയിലാക്കണമെന്നായിരുന്നു അച്ഛന്റെ ആഗ്രഹം. പക്ഷേ വികലാംഗനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന ചെറിയ ജോലികൊണ്ട് എങ്ങനെ ഒരു കുടുംബം പോറ്റാനാവും? അമ്മയെ അച്ഛൻ ജീവനു തുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, വികലാംഗനായ അച്ഛനെ അംഗീകരിക്കാനോ സ്നേഹിക്കാനോ അമ്മയ്ക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നതായിരുന്നു സത്യം. അച്ഛന്റെ കൂടെയുള്ള ജീവിതത്തിലെ ത്യാഗം ഏറ്റെടുക്കുവാനോ തന്നെ സ്നേഹിക്കാനോ അമ്മയ്ക്കായില്ല. ഒരുദിവസം അമ്മ തങ്ങളെ വിട്ട് മറ്റെങ്ങോ പോയി എന്നു മാത്രമറിയാം.

അമ്മയുടെ നടപടി അച്ഛന്റെ മനസ്സിനെ ഒരുപാടു വേദനിപ്പിച്ചു. തന്നോട് അച്ഛൻ ഒന്നും പറയാറില്ലായിരുന്നെങ്കിലും ആ മുഖത്തുനിന്നും തനിക്കെല്ലാം വായിക്കാമായിരുന്നു. മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും അനാരോഗ്യം അച്ഛനെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. മരണക്കിടക്കയിലായിരുന്ന പ്പോഴും തന്നെയോർത്തായിരുന്നു ആ സ്വാധീയുടെ ദുഃഖം. "മോനേ, പഠിച്ചു വല്യ ആളാകണം ട്ടോ...അച്ഛന്റെ വലിയ സ്വപ്നമാ".

അമ്മ പോയി അധികനാൾ കഴിയുംമുമ്പേ അച്ഛനും തന്നെ ഏകനാക്കി പറന്നകന്നു. പിന്നെ എത്രനാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ സന്മനസ്സിൽ ജീവിച്ചു!! പട്ടിണി കിടന്ന എത്രയോ ദിനങ്ങൾ!! സ്കൂളിൽ വിളമ്പുന്ന ഉച്ചക്കഞ്ഞിയാണ് ജീവൻ പിടിച്ചു നിർത്തിയത്. പിന്നെ... കുട്ടൻമാഷിന്റെയും ശോശാമ്മ റ്റീച്ചറിന്റെയും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ, സന്മനസ്സുള്ള മറ്റു ചിലരുടെ ഹൃദയവിശാലത തന്നെ ഇത്രമാത്രം വളർത്തി എന്ന കാര്യം എങ്ങനെ മറക്കാനാകും? തനിക്കിന്ന് സമൂഹത്തിൽ നല്ല നിലയും വിലയുമുണ്ട്. പക്ഷേ, മനസ്സിന്റെ ഭാരം, അതിന്റെ നൊമ്പരം തന്റെ പിരിയാത്ത കൂട്ടുകാരനാണ് എന്നതാണ് ഏറെ ഖേദകരം. ജീവിതത്തിൽ താനെന്നും ഒറ്റപ്പെട്ടവനാകാനാണ് വിധി. ദുഃഖം സന്തത സഹചാരിയായിരുന്ന തനിക്ക് എന്തിനായിരുന്നു വളരെ ചുരുങ്ങിയ നാളുകളിൽ ദൈവം സന്തോഷം വാരിക്കോരി തന്നത്? തന്റെ എല്ലാമായിരുന്ന ഭാര്യയും കുഞ്ഞും... വിനോദയാത്രയ്ക്കിടയിലുണ്ടായ ആ അപകടം... ഒന്നും ഓർക്കാൻ വയ്യ. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ ദൈവം തന്നോട് എന്നും ക്രൂരത മാത്രമേ കാട്ടിയിട്ടുള്ളൂ.

ബസ്സ് അടുത്തു വന്നു നിന്നപ്പോഴാണ് അയാൾ ചിന്തയിൽനിന്നുണർന്നത്. ക്യൂവിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ബസ്സിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയ ഒരമ്മയെയും കുട്ടിയെയും അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അത് തന്റെ കൺമണിയെയല്ലേ പോലെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ. മറ്റെങ്ങും നോക്കാതെ മുന്നോട്ടുനടന്ന ആ സ്ത്രീയുടെ അടുത്തേയ്ക്കയാൾ ഓടി. ഒരു കിതപ്പോടെ ചോദിച്ചു: "ഇത് നിങ്ങളുടെ കുട്ടി തന്നെയാണോ" അല്ല... അല്ല...ഇതെന്റെ കൺമണി തന്നെയാ...മോളേ, കൺമണീ, എന്റെ പൊന്നുമോളെ..." ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ അയാൾ ആ സ്ത്രീയിൽനിന്നും കുഞ്ഞിനെ വാങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ കുഞ്ഞിനെയുംകൊണ്ടവൾ കുതറിമാറി.

"ഹേ...മനുഷ്യാ... നിങ്ങളാരാ? എന്താ നിങ്ങളുടെ ഭാവം? മര്യാദയ്ക്കു പൊയ്ക്കോണം. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പോലീസിലേൽപ്പിക്കും" തൊട്ടടുത്തു കിടന്ന ഒരു കല്ലിൽ അയാൾ തളർന്നിരുന്നു.

"മാഡം... നിങ്ങളെങ്കിലും എന്നെ വിശ്വസിക്കണം". ഭാര്യയേയും മകളെയും ഒരു വാഹനാപകടത്തിൽ തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടതും താൻ കഷ്ടിച്ചു രക്ഷപെട്ടതുമായ സംഭവം അയാൾ വിവരിച്ചു.

ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വിനോദയാത്ര പോയ വാഹനം അപകടത്തിൽ പെട്ടതും തികച്ചും അവിചാരിതമായി അമ്മ മരിച്ച ഈ കുട്ടിയെ അപകടത്തിന് ദൃക്സാക്ഷിയായ തന്റെ കൈകളിൽ ആരോ ഏൽപ്പിച്ചതും നല്ലതിനുവേണ്ടിയാകാം എന്ന് ആ സ്ത്രീ ഓർത്തു.

"കുട്ടി നിങ്ങളുടെ കൺമണിയാണെന്ന് ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ഇതാ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളൂ. ഞാനിവളെ അനാഥാലയത്തിൽ ഏല്പിക്കാൻ പോകുകയായിരുന്നു".

ആ സ്ത്രീയുടെ കൈയിൽനിന്നും കൺമണി യെ വാങ്ങി മുത്തംകൊണ്ടു പൊതിയുമ്പോൾ അയാൾ തിരുത്തി പറഞ്ഞു: "ദൈവം ഒരിക്കലും ക്രൂരനല്ല; ദൈവമേ നിനക്കു നന്ദി". അപ്പോഴും കൺമണി അയാളെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മാതാപിതാക്കളും മക്കളുടെ ദൈവവിളിയും

സൂര്യ ചോത്തിക്കുന്നേൽ
അംഗം-തൊടുപുഴ മേഖലാസഭ

നല്ല ദൈവവിളികൾ മൊട്ടിട്ടു വികസിക്കുന്നത് കത്തോലിക്കാചൈതന്യം നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്ന കുടുംബങ്ങളിലാണ്. ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങളാണ് ദൈവവിളിയുടെ വിത്ത് വീണ് ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വളക്കൂറുള്ള മണ്ണ്. ദൈവസ്നേഹവും വിശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞുതുളുമ്പി നിൽക്കുന്ന ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന് പറിച്ചുനടപ്പെട്ട ചെടികളാണ് നൂറുമേനി ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുക. പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അരുപിയിലുള്ള ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമേ പൂർണ്ണമായും അരുപിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവവിളികൾ പൊന്തിവരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇന്ന് പല കുടുംബങ്ങളിലും പരിപാവനമായ ദൈവവിളിയെ താറുമാറാക്കുന്ന അന്തരീക്ഷമാണ് സംജാതമായിരിക്കുന്നത്.

മക്കളുടെ ദൈവവിളിയിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ പങ്കുവഹിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ മാതാപിതാക്കളാണ്; അവർ കുട്ടികൾക്കായി ഒരുക്കുന്ന അന്തരീക്ഷമാണ്. വിവാഹം എന്ന പരിശുദ്ധ കൂദാശയിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്ന മമ്പതികൾക്ക് ദൈവരാജ്യസേവനത്തിനായി മക്കളെ ജനിപ്പിച്ച് പോറ്റാനുള്ള ഒരു വലിയ കടമയുണ്ട്. ഈ കൂദാശയിലൂടെ ദമ്പതികൾ ഏറ്റെടുക്കുന്ന പരമമായ കടമയാണിത്.

എത്രയോ ആദർശമാതാപിതാക്കളാണ് തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വൈദികാന്തസ്സിലേക്കോ സന്ന്യാസാന്തസ്സിലേക്കോ ദൈവവിളിയുണ്ടാകാൻ നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിശുദ്ധരുടെ ജീവിതചരിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കിയാൽ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ ദൈവവിളി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനിച്ചിരുന്നുവെന്ന്. തങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യവല്ലരിയിൽ വിരിഞ്ഞ അഞ്ചു പുഷ്പങ്ങളെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ച വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ മാതാപിതാക്കൾ ക്രൈസ്തവമാതാപിതാക്കൾക്ക് എക്കാലവും മാതൃകയാണ്. ദൈവരാജ്യത്തെ ലോകമെങ്ങും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി കുടുതൽ വൈദികരും സമർപ്പിതരും ഇന്ന് ആവശ്യമുണ്ട്. ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി മക്കളെ പിടിക്കുന്ന അപ്പസ്തോലിക ദൗത്യം മാതാപിതാക്കൾക്കുണ്ട്. ഇവരുടെ ജീവിതമാതൃക, ജീവിതവീക്ഷണം, തുടങ്ങിയവ മക്കളുടെ ദൈവവിളി വളർത്തുന്നതിൽ വലിയ പങ്കു വഹിക്കുന്നു. ദൈവവചനം ശ്രവിക്കുന്നതിന് അനുകൂലമായ അന്തരീക്ഷം ആയിരിക്കണം കുടുംബങ്ങളിൽ. തികച്ചും ഭൗതിക മാത്രമായ ചിന്തകളും രീതികളും പുലർത്തുന്നിടത്ത് ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം കേൾക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ശ്രദ്ധയെല്ലാം ഭൗതികതലങ്ങളിലാകുന്നിടത്ത് ദൈവത്തെ ശ്രവിക്കുവാൻ ആളുണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ട് കുടുംബങ്ങളിൽ ഭൗതികവ്യഗ്രതയ്ക്ക് കടിഞ്ഞാണിടുക ദൈവസ്വരം കേൾക്കാൻ ആവശ്യമാണ്.

ദൈവികതയെും സമർപ്പിതരെയും വിമർശിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കളിൽ മുളയെടുക്കുന്ന പരിപാവനമായ ദൈവവിളിയെ കുരുന്നിലേ നുള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഫ്രാൻസ്സിൽ രക്തപ്പുഴ ഒഴുക്കിയ ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തവരിൽ പ്രമുഖനായ ഒരാളായിരുന്നു റോബസ്പിയേർ. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ തന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ദിവ്യാഹ്വാനത്തെ പിൻചെല്ലുവാനുച്ച അദ്ദേഹം ഒരു കപ്പുച്ചിയൻ ആശ്രമത്തിലെത്തി, ശ്രേഷ്ഠനിൽനിന്ന് ആശ്രമപ്രവേശനത്തിന് അനുവാദം ലഭിച്ച അദ്ദേഹം സുവിശേഷത്തിലെ നിധി കണ്ടെത്തിയ വ്യാപാരിയെപ്പോലെ സകലത്തും പരിത്യജിച്ച് സന്ന്യാസത്തെ വരിക്കാൻ വെമ്പൽ കൊണ്ടു. എന്നാൽ തന്റെ തീരുമാനം മാതാപിതാക്കളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ സന്ന്യാസജീവിതം അവനെപ്പോലെയുള്ളവർക്കല്ലെന്ന് വിധിയെഴുതി. അവരുടെ പ്രതിഷേധ ധനിക്കു മുമ്പിൽ അയാളുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യം ശിഥിലമായി ഭവിച്ചു. മാതാപിതാക്കളുടെ ഇംഗിതത്തിനു വിധേയനായി അദ്ദേഹം പരിപാവനമായ ആ വിളി അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് നിയമപഠനം ആരംഭിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം പല വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്ത് അപലപനീയ വിനാശങ്ങൾ ഫ്രാൻസിൽ വരുത്തിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ഇതുപോലെ അരുമസുതരുടെ മഹനീയമായ ദൈവവിളിക്കെതിരെ വിലങ്ങുതടിയായി നിന്ന് അവരുടെ ഭാവിയെ താറുമാറാക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ നമ്മുടെ നാട്ടിലും വിരളമല്ല.

മാതാപിതാക്കളേ, മക്കൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമാണെന്ന് നിങ്ങൾ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. നിങ്ങൾവഴിയായി ദൈവമാണ് അവർക്ക് ജീവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കളേ, കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി മാത്രമാണ് നിങ്ങളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു വിസമ്മതവും കാണിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമില്ല.

മക്കളുടെ ദൈവവിളിക്ക് പ്രതിബന്ധമായി തീരുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി പരിശുദ്ധ പിതാവ് 11-ാം പീയൂസ് പാപ്പാ 'കാത്തോലിക്കാപൗരോഹിത്യം' എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. ''പലപ്പോഴും മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ മക്കളെ ദൈവവിളിക്കനുസരിച്ച് ദൈവികാന്തസ്സിലേക്കോ, സമർപ്പിതജീവിതത്തിലേക്കോ പറഞ്ഞുവിടാൻ തടസ്സം നിൽക്കുന്നത് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു''. ഇപ്രകാരം ദൈവേഷ്ടത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് യാതൊരു ഭീതിയുമില്ല. ഇതു നിമിത്തം തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ നാശത്തിന് പലപ്പോഴും അവർ കാരണമാകുന്നു.

ദൈവവിളി ദൈവികദാനം

വിശുദ്ധിയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിച്ചേരുവാനുള്ള വിളിയെ കണ്ടെടുക്കാനുള്ള മക്കളുടെ ഉദ്യമത്തിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ സഹായവും സഹകരണവും സാന്നിദ്ധ്യവും ഏറെയുണ്ടാകണം. ഈ വിളി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണെന്നുള്ള വസ്തുത നാം മറക്കരുത്. തങ്ങളുടെ മക്കളിൽ ഒരാളെയെങ്കിലും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കാനുള്ള ഒരാഗ്രഹം ദമ്പതികൾക്കുണ്ടാവണം. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്ന് നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ അണുകുടുംബങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 'നമ്മളൊന്ന് നമുക്കൊന്ന്' എന്ന മനോഭാവത്തിൽനിന്നും 'നമ്മളൊന്നെങ്കിൽ പിന്നെ നമുക്കെന്തിന്' എന്ന മനോഭാവത്തിലേക്ക് കുടുംബങ്ങൾ വളർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇത്തരം കുടുംബങ്ങളിൽ എങ്ങനെ, തന്റെ ഒരു കുഞ്ഞിനെ ദൈവത്തിന് കൊടുക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കൾക്കു തോന്നും. അതുകൊണ്ട് ദൈവരാജ്യ

സേവനത്തിനായി മക്കളെ ജനിപ്പിക്കുക എന്ന ദിവ്യമായ കടമയെ വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുക.

മക്കളെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള ഈ അഭിലാഷം പരിശുദ്ധമായിരിക്കണം. സ്വാർത്ഥപരമായ ചിന്തകൾ അവരെ സ്വാധീനിക്കരുത്. കുറച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച് തിരിച്ചുവരാനായി മക്കളെ സെമിനാരിയിൽ അയയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് ഒഴിവാക്കാൻ പെൺമക്കളെ മഠത്തിൽ വിടാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും ഇന്ന് നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവഭവനങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു പരമമായ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് പരിപാവനമായ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മക്കൾക്ക് ഏറ്റവും നന്നെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതായിരിക്കണം മാതാപിതാക്കൾ ചൂണ്ടികാണിക്കേണ്ടത്. ഭൗതികതയുടെ പിന്നാലെയുള്ള ആധുനികലോകത്തിന്റെ കുതിപ്പിനും, കിതപ്പിനും ഒപ്പം നീങ്ങാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് മക്കളെ അവരുടെ വിളിയിൽ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്ന മാതാപിതാക്കൾ ദൈവനീതിയുടെ മുമ്പിൽ മറുപടി പറയേണ്ടി വരും. അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും, മക്കളുടെ പ്രത്യുത്തരത്തിനും, മുൻതൂക്കം കൊടുത്തുകൊണ്ട് മക്കളിൽ ദൈവവിളിയുടെ വിത്ത് വിതയ്ക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്ക് വെള്ളവും വളവുമായിതീർന്നാൽ വിശുദ്ധി പ്രസരിക്കുന്ന മനോഹര കുസുമങ്ങൾ ക്രൈസ്തവ ആരാമത്തിൽ വിടർന്നു പരിലസിക്കും എന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ആദ്യാത്മിക ജനനത്തിനൊരുക്കുക

ദൈവത്തിലേക്കുള്ള മക്കളുടെ ഈ വളർച്ചയിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് വളരെയധികം പ്രവർത്തിക്കാനുണ്ട്. ഒന്നാമതായി സ്നേഹത്തിന്റെ കുദാശയിൽ അവർ ഒന്നു ചേരുമ്പോൾതന്നെ ദൈവത്തിനായി മക്കളെ നേടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുക. കുഞ്ഞ് മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഉരുവാകുന്ന നിമിഷം എത്രയെത്ര മുൻകരുതലുകളും പരിചരണങ്ങളുമാണ് കുഞ്ഞിനായി ഒരുക്കുക. ഇപ്രകാരം കുഞ്ഞിന്റെ ആദ്യാത്മിക ജനനത്തിനായി കുടുംബാംഗങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ... ഇതിനാലാണ് ഒരു കുഞ്ഞ് അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഹൃദയത്തിൽ ജനിക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. ജനനശേഷം കുടുംബത്തിൽ കുഞ്ഞിന് മാതൃകയാകത്തക്കവിധം ജീവിക്കണം. വി. ഡൊമിനിക് സാവ്യോ വളരെ ഭക്തിപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ റെക്ടർ ചോദിച്ചു. "കുഞ്ഞേ ആരാണ് നിന്നെ ഇത്ര ഭക്തി പൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചത്?" സാവ്യോ പറഞ്ഞു: "എന്നെ ആരും പഠിപ്പിച്ചതല്ല. എന്റെ അമ്മച്ചി ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്''. നോക്കുക! ഒരമ്മയുടെ മാതൃക കുഞ്ഞിനെ എത്രമാത്രം സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്.

വിളിക്ക് ചെവി കൊടുക്കണം

ദൈവവിളിയുടെ കാര്യത്തിൽ കുട്ടികളും വളരെയധികം ശ്രദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടത്തിൽ അവരിലേക്കു കടന്നുവരുന്ന വിളിയുടെ ശബ്ദം ദൈവത്തിന്റേതാണോ എന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ രൂപം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ധാരണകളും ജീവിത പശ്ചാത്തലവും ശരിയായ വിളിയെ കണ്ടെടുക്കുവാൻ പലപ്പോഴും തടസ്സമാകാറുണ്ട്. നിധി മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വയലാണ് സമർപ്പണജീവിതം. അത് കണ്ടെത്തുന്നവർ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ആ വയൽ സ്വന്തമാക്കണം. ജീവിതത്തിന്റെ നാല്ക്കവലയിൽ എത്തി നിൽക്കുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാരേ, ഈശോ നിങ്ങളെയും ക്ഷണിക്കുന്നു.

ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ, അന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിതടയുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് കടന്നുചെന്ന് സുവിശേഷമറിയിക്കുവാനും

ശേഷം 27-ാം പേജിൽ

വിശ്വാസത്തിന്റെ വളക്കൂറുള്ള മണ്ണ്

സ്നേഹ മരുതു

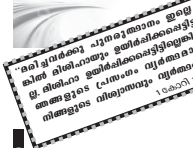

ഒരു വർഷമായി അമ്മച്ചിയെ പരിചയപ്പെട്ടിട്ട്. വിറയ്ക്കുന്ന കരങ്ങളോടെ, ജലിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മറക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പ്രോസോട്ടിറ്റി മിഷന്റെ ഭാഗമായി കടന്നുചെന്ന ഒരു ഭവനം. യഥാർത്ഥത്തിൽ നസ്രത്തിലെ കാലിത്തൊഴുത്ത് എന്നു പറയുന്നതാവും ശരി. ഒരു വീടെന്നു പറയുവാൻ അടിസ്ഥാനപരമായി വേണ്ടതൊന്നും അവിടെയില്ല. '2' കാലുള്ള ഒടിഞ്ഞുതൂങ്കിയ ഒരു കട്ടിൽ മാത്രം. കയറിയിരിക്കാൻ അമ്മച്ചി പറയുമ്പോൾ ചിതൽ കുത്തിയിട്ടമണ്ണിൽ ഞങ്ങളിരുന്നു. അമ്മച്ചിയുടെ ഈ ദയനീയാവസ്ഥയിൽതന്നെ വിവരങ്ങളെല്ലാക്കെ തിരക്കി. പള്ളിയിൽ പോകാറുണ്ടോ? മറുപടി എന്നെ ഒരു പാട് ചിന്തിപ്പിച്ചു. എല്ലാദിവസവും ഞാൻ പള്ളിയിൽ പോകും. എന്റെ ഈ അവസ്ഥ കണ്ട് ദാ മുക്കിളി കാണുന്ന ആ പള്ളിക്കാട് പറഞ്ഞതാ അവരുടെ കൂടെ ചേരുകയാണെങ്കിൽ വീടുവച്ചുതരാം, മാസാമാസം നിശ്ചിതതുക തരാം എന്നാണ്ക്കെ. 'സിസ്റ്ററേ... ദൈവം എന്നെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വളക്കൂറുള്ള ഈ മണ്ണിലാ ജനിപ്പിച്ചത്. കണ്ണുടയും വരെ ആ വിശ്വാസം എനിക്കു കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം'. വീണ്ടും അമ്മച്ചി തുടർന്നു... എന്റെ ഭർത്താവെന്ന മനുഷ്യൻ രാപകൽ മദ്യത്തിൽ 'മുങ്ങുന്ന' മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഒരുപാട് നന്മകളുണ്ട് ആ മനുഷ്യന്. പക്ഷെ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലമത്രയും ഞാനും എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളും അനിയുറങ്ങിയിരുന്നത് അപ്പുറത്തെ പറമ്പിലെ കാപ്പിച്ചുവട്ടിലും മറ്റുമായിരുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ എന്റെ നല്ല ദൈവം ഞങ്ങളെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു. ഇപ്പോഴും എന്നെ ഒരു 'കുറവു'മില്ലാതെ കാക്കുന്നു. പിന്നെന്തിനാ സിസ്റ്ററേ വരുന്നവരും പോകുന്നവരും വിളിക്കുന്നതിനു പുറകേ എന്റെ അപ്പൻഅപ്പച്ചന്മാർ പകർന്നുതന്ന വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ പോകുന്നത്?

നോക്കണേ ഈ അമ്മച്ചിയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴം! പഴയനിയമത്തിലെ ശ്മോനിയുടെയും 7 മക്കളുടെയും കൂടെ ഈ അമ്മച്ചിയെയും ചേർത്തുനിർത്താം എന്നു തോന്നുന്നു. വിശ്വാസം എന്നതിനെ സ്നേഹമായും വ്യാഖ്യാനിക്കാം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ തോമാശ്ലീഹാ ഒരു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ വാശിപിടിച്ചത് സ്നേഹത്തിന്റെ നാഥനെ തനിക്കു കാണണം; പോരാ, അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ തന്റെ കൈവയ്ക്കണം എന്നാലല്ലാതെ താൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നുമൊക്കെ. സ്നേഹത്തിന്റെ, വിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴമാണ് വേദനകളിലും സഹനങ്ങളിലും ദുരന്തങ്ങളിലും തളരാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കുവാൻ, ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ ഒരുവനെ (നിന്നെ) സഹായിക്കുക. ഈശോ പറയുന്നു "കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ". ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കാം എന്റെ വിശ്വാസം? എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം?

വി. തോമാശ്ലീഹാ "എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ" എന്നു നിലവിളിച്ചതുപോലെ നമുക്കും പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവമേ, എന്റെ വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമേ, എന്റെ സ്നേഹത്തെ നിന്നിൽ ആഴപ്പെടുത്തണമേ.

രക്ഷാകരണം

ഉത്ഥിതൻ നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു...

ലീനാ അറക്കൽ
അപ്പസ്തോലിക് കണ്ടോസ്പ്

ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന് പൂർണ്ണമായ അർത്ഥം നല്കുന്നത്. അവിടുന്നുമായുള്ള കണ്ടുമുട്ടലാ മഗ്ദലേന മറിയത്തെപ്പോലെ നമുക്കും നമ്മുടെ തനതാത്മകതയും ദൗത്യവും വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു. ഉത്ഥിതൻ നമ്മെ പേരുചൊല്ലി വിളിച്ചു. അവിടുത്തെ ഉത്ഥാനം പ്രഘോഷിക്കുവാൻ നമ്മെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനുദിനജീവിതത്തിൽ ഉത്ഥിതനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും ഉത്ഥാനത്തിന്റെ സദ്വാർത്തമാ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ജഗരൂകത നമ്മെ സഹായിക്കും. അങ്ങനെ ലോകത്തിനു മുഴുവൻ പ്രത്യാശ നല്കുന്ന ഉത്ഥിതന്റെ സന്തോഷം നിറഞ്ഞ സാക്ഷികളായിത്തീരാൻ നമുക്ക് സാധിക്കട്ടെ.

ഈ ഉത്ഥാന സന്ദേശം നമ്മുടെ ചതുർദിവിധബന്ധത്തെ ഗ്രഹോദ്ധി സ്വദേശീകിക്കുന്നു.

ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം

അനുദിന ജീവിതത്തിലെ ചെറുതും വലുതുമായ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്വം ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു.

മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള ബന്ധം

സഹോദരങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടേറിയ അവസരങ്ങളിൽ, ഈശ്വരസ്വരൂപം മുഖം ദർശിക്കുവാനും തിരിച്ചറിയുവാനും അതീവ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായി നമ്മെ മാറ്റുന്നു.

നമ്മോടുതന്നെയുള്ള ബന്ധം

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷത്തിലും അവയുടെ ക്രിയാത്മകവശം വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്ന ഗുരുവിനെ കണ്ടുമുട്ടാനുള്ള നമ്മുടെ പരിശ്രമത്തെ ഉത്ഥിതൻ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയുമായുള്ള ബന്ധം

സന്തോഷവും ഗാംഭീര്യവും നമ്മുടെ ചുറ്റും പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ ഓരോ പ്രദേശവും ഉത്ഥാനമാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ട് വിശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്

ആലീ വന്ദനപറമ്പിൽ
അപ്പസ്തോലിക് കണ്ടോസ്പ്

അനേകനാളുകൾക്കു മുമ്പുള്ള ഒരു കറുത്തദിനമായിരുന്നു മരിയയ്ക്ക്. കാരണം, അന്നും കോടതി കയറിയാണ് അവൾ സ്കൂളിലേക്ക് വന്നത്. ഇനിയും എന്താണോ? മെല്ലെയും ഉൾഭീതിയോടെ കുളിസ്ഥലത്ത് ഏകാകിയായി നിന്ന അവളെ ദൂരെനിന്നു തന്നെ ഞാൻ കണ്ടു. അവളുടെ തുടുത്ത കവിൾത്തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്തേ... എന്റെ ചോദ്യം മുഴുവിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അവൾ എന്റെ തോളിലേക്ക് വീണു. കുഞ്ഞുനാളിലേ... മാതാപിതാക്കൾ തമ്മിലുണ്ടായ അകൽച്ച ആ കുരുന്നുഹൃദയത്തിൽ അഗാധമായ ഒരു കയം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നത് അന്നാണ് ഞാനറിഞ്ഞത്. ആ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഓരോ പുൽനാമ്പും മണൽത്തരിയും ആ കദനകഥ കേട്ട് കോരിത്തരിച്ചിരിക്കണം. അതുവരെ ശ്രുതഗതിയിൽ വീശിയിരുന്ന കാറ്റുപോലും ഒരുവേള ശങ്കിച്ച് നിശ്ചേഷ്ടയായി. പെറ്റമ്മ പോറ്റമ്മയാകാനെപോയപ്പോൾ ആ ഹൃത്തിൽ 'അമ്മ' എന്ന സങ്കല്പം വാക്കുകളിൽ പോലും കുതുങ്ങാത്ത ഒരു അപരിചിത ശബ്ദമായിത്തീർന്നു. ഓരോ തവണയു കോടതി വരാന്തയിലൂടെ വിധിതീർപ്പിന് സാക്ഷിയാകുവാൻ നിമിത്തമാകുന്നത് അവൾ വെറുത്തിരുന്നു. അതിനാൽ ഇനി ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യാശയില്ലാത്ത വരപ്പോലെ ആകരുതല്ലോ!

ഏകദേശം നാലു കൊല്ലത്തെ ശ്രമത്താൽ അനുഭവത്തിൽ അറച്ചുനിന്ന ആ മാതൃത്വത്തെ അഭിപ്രമേയമാക്കി സ്നേഹിക്കുവാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. അതിനുശേഷം വന്ന ഓരോ ഫോൺ കോളിലും സന്തർശനവേളയിലുമൊക്കെ ആ സ്ത്രീയോട് എതിർപ്പും വിദ്വേഷവും കാട്ടാതെ സംസാരിക്കുവാനും ചിരിക്കുവാനും അവൾ തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം പെറ്റമ്മ മറന്നാലും കരുതലോടെ പരിപാലിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വവും മാതൃത്വവും മണ്ണുപോലെ അലിഞ്ഞ് ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്നേഹം അവളുമായി ഞാൻ പങ്കുവച്ചു. അതവൾക്കൊരു പുത്തനറിവായിരുന്നു. ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ.. ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രത്യാശിക്കുവാൻ... ഈ ജീവിതം സമ്മാനിച്ച നല്ല ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുവാൻ അതവൾക്കു പ്രേരകമായി. അകാലത്തിലെ പൊഴിയാൻ കൊതിച്ച ആ പൂമൊട്ട് വിടർന്നു. ബന്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ശുഭ്രതമായ കല്ലറ അവൾക്കേറ്റവുമിഷ്ടപ്പെട്ട ധ്യാനവിഷയമായി. കാരണം അവളുടെ നാഥൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. മരണത്തെ തോല്പിച്ച് നിത്യജീവന്റെ കവാടം മലർക്കെ തുറന്നതുതന്നെ. അതിനാൽ ഇനി ജീവിതത്തിൽ പ്രിയ കുട്ടികാരേ, ഈ സംവേദത്തിലെ മരിയ നിങ്ങളുടെയിടയിലും കാണും. അർഹതപ്പെട്ട ഇടങ്ങളിൽ സ്നേഹവും പരിഗണനയും നിഷേധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ജീവിതത്തിൽ പരാജയങ്ങൾ അടിക്കടി സംഭവിക്കുമ്പോൾ, സ്നേഹിക്കുവാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനും ആരുമില്ല എന്ന ശൂന്യതാബോധം ഉടലെടുക്കുമ്പോൾ, നിഷ്കളങ്കതയും ആത്മാർത്ഥവുമായ സ്നേഹം വഞ്ചിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഉപജീവനത്തിനായ് യാതൊരു ഉപാധിയും കാണാതെ വരുമ്പോഴൊക്കെ.. വെറും ലൗകാതതികയാലെപ്പോലെ നൈരാശ്യപ്പെടരുത്. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ അന്തകയാതാകരുത്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നാമും ഉയിർക്കണം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ശിശിരിക്കിക്കുന്ന നിഷേധാത്മക ചിന്തകളുടെ കുമ്പാരങ്ങളിൽ നിന്നും

"കണ്ണില്ലാത്തവരെക്കൊൾ അന്ധരാണു വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ. തിങ്ങിയ മുടാട് മത്തത്താണ് ആയതരായ ആളുകളുടെയാണ് നാം ഈ ഭൂമിയിൽ എന്നാൽ, ആ മത്തതിനെ ചിതറിക്കുകയും നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെമേൽ ഒരു മന്ദഹാസം സൂര്യൻ ചിരണം വിശ്വാസി ഇടവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കാറ്റാണു വിശ്വാസം" (വി. ജോൺ വിയാന്നി)

അജയ്ക്കൊപ്പം അനുഗ്രഹവഴിയേ

വത്സമ്മ മുരുവന
കോട്ടപ്പുറം രൂപത

ഓ! ഉത്ഥിതനായ ഈശോയേ, 'പിതാവിന്റെ സമ്മാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു' എന്ന് അങ്ങേയ്ക്കുമാത്രം പറയുവാൻ സാധിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ മാധുര്യമേറിയ വചനപ്രകാരം അങ്ങയുടെ മക്കളായ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും മന്ത്രിക്കേണമേ.

ആദത്തിന്റെ പാപംമൂലം മനുഷ്യവംശത്തിൻമേൽ നിലനിന്നിരുന്ന പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും അടിമത്തത്തിൽനിന്നും മനുഷ്യനെ രക്ഷിച്ച ഈശോ മിശിഹായുടെ സ്നേഹം അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ ഭക്തിപൂർവ്വം ധ്യാനിക്കാം. കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്നിൽ വീഞ്ഞുതീർന്നുപോയ വിവരം ഈശോയെ അറിയിക്കുകയും അവിടെ വിഷമാവസ്ഥയിലായിരുന്നവരെ 'അവൻ പറയുന്നതു പോലെ ചെയ്യുക' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈശോയിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈശോയ്ക്കും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിൽ മധ്യവർത്തിയായിനിന്ന പരി. അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം നമുക്കും ധ്യാനിക്കാം.

1-ാം ദിവ്യരഹസ്യം - ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനം

പാപത്തെയും മരണത്തെയും പരാജയപ്പെടുത്തി പുനരുത്ഥാനം ചെയ്ത് നമ്മുടെ ദുഃഖങ്ങൾ സന്തോഷമായി മാറുമെന്ന പ്രത്യാശ നല്കിയ ഈശോയെ നമുക്കു ധ്യാനിക്കാം.

നമ്മുടെ ഇല്ലായ്മയെ ഉള്ളായ്മയാക്കി, നമ്മുടെ പരാജയങ്ങൾ വിജയമാക്കി, നമ്മുടെ കോട്ടങ്ങൾ നേട്ടങ്ങളാക്കിമാറ്റുന്ന, ജീവിതം പ്രതീക്ഷയുടെ നറുമണമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഉത്ഥിതനായ ഈശോയുടെ കരങ്ങളിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള അനുഗ്രഹത്തിനായി പരി. അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം അപേക്ഷിക്കാം.(1 സ്വർഗ്ഗ.10 നന്മ. 1 ത്രിത്വ)

2-ാം ദിവ്യരഹസ്യം-ഈശോയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ഈശോ ഉത്ഥാനം ചെയ്ത തിന്റെ നാല്പതാംദിവസം മഹത്വപൂർണ്ണനായി സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കാം.

നമ്മിലെ പാപപ്രവണതകളെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഈശോയിൽ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച, വിശുദ്ധമായ ജീവിതംവഴി സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കു നടന്നുകൂടുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കണമെന്നായി പരി. അമ്മയിൽ നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. (1 സ്വർഗ്ഗ. 10 നന്മ. 1 ത്രിത്വ)

3-ാം ദിവ്യരഹസ്യം-പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനം

പന്തക്കുസ്താദിനത്തിൽ ഈശ്വരാലയിൽ പരി. അമ്മയോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥനാനിരതരായിരുന്ന ശ്ലീഹന്മാരുടെമേൽ തീനാവുകളുടെ രൂപത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്ന് അവർക്കു ശക്തിയും ധൈര്യവും നല്കി പുതിയ വ്യക്തികളാക്കിയ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ധ്യാനിക്കാം.

വിശുദ്ധജീവിതത്തിൽനിന്നും നമ്മെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്ന തിയുടെ ശക്തികളെ അതിജീവിക്കുവാനും നാം ആയിരിക്കുന്നിടത്ത് നന്മയുടെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനുമായി പരിശുദ്ധാത്മ നിറവ് ലഭിക്കുന്നതിന് പരി. അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം നമുക്ക് അപേക്ഷിക്കാം. (1 സ്വർഗ്ഗ. 10 നന്മ. 1 ത്രിത്വസ്തുതി)

4-ാം ദിവ്യരഹസ്യം-പരി. അമ്മയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോപണം

ദൈവവചനം ശ്രവിച്ച് ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു ജീവിച്ച് ഭാഗ്യവതിയായിത്തീർന്ന പരി. മറിയം മാലാഖമാരാൽ ആത്മശരീരങ്ങളോടെ സ്വർഗീയഹത്തത്തിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കാം.

ജീവിതത്തിൽ നേരിടുന്ന പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളും വേദനിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ദൈവികപദ്ധതിയായി കാണുവാനും ദൈവഹിതത്തിനു വിധേയപ്പെട്ടു ജീവിച്ച് തളരാതെ മുൻപോട്ടു പോകുവാനുമുള്ള കൃപയ്ക്കായി പരി. അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം അപേക്ഷിക്കാം. (1 സ്വർഗ്ഗ.10 നന്മ. 1 ത്രിത്വ)

5-ാം ദിവ്യരഹസ്യം-മാതാവിന്റെ കിരീടധാരണം

സ്വർഗരോപിതയായ പരി. അമ്മയെ തിരുക്കുമാർന്ന കിരീടം ധരിപ്പിച്ചതിനെയും അമ്മയ്ക്കു ലഭിച്ച ഈ അത്യുല്കൃഷ്ടഭാഗ്യത്തെയാകുംവിധം നമുക്കു ധ്യാനിക്കാം.

ഈ ലോകത്തിലെ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ നശ്വരമായി കണ്ട്, അനശ്വരമായ സ്വർഗീയഭാഗ്യത്തിനായി നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതിവയ്ക്കാനും സ്വർഗീയസൗഭാഗ്യം പ്രാപിക്കാനുതുമുള്ള അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നതിന് പരി. അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം നമുക്ക് അപേക്ഷിക്കാം. (സ്വർഗ്ഗ. 10 നന്മ. 1 ത്രിത്വസ്തുതി)

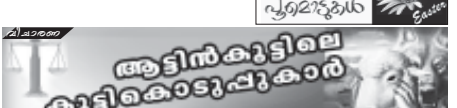

ഫാ. ബെഞ്ചമിൻ പ്ലാപ്പുൻ മുത്തപ്പാമ്പലിൽ
കാഞ്ഞിരത്തിംകുന്ന്

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ്വപ്രൾഗങ്ങൾക്കും പരിഹാരമായി ദൈവം വിലവേറെ ചെയ്ത രക്ഷാകരപദ്ധതിയുടെ സവിശേഷമായ ആഘോഷത്തിന്റെ നാളുകളിലാണ് നാം. ഈ ആഘോഷങ്ങളിലൂടെ ദൈവകരുണയുടെ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും ആർക്കും എടുത്തുമാറ്റാൻ കഴിയാത്ത ഹൃദയസാധാനം അനുഭവിക്കാനും ഭാഗ്യം ലഭിച്ചവരാണ് നമ്മൾ. അതിനാൽത്തന്നെ ഏറെ തീക്ഷ്ണതയോടെയും തലപ്രധാനതോടെയും മിശിഹായുടെ പെസഹാരഹസ്യങ്ങളുടെ ആഘോഷത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുവാൻ നാം ഒരുങ്ങുകയാണ്.

എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകരപദ്ധതിയുടെ ഫലത്തെ തന്നെന്നേ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് നൂറാമിനം തരത്തിലുള്ള ബന്ധനങ്ങളുടെ ചങ്ങലക്കണ്ണികളുമായി പുതിയ കുറേ പ്രവാചകന്മാർ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു! അവരുടെ "വെളിപാട്"നുസരിച്ച് മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ സകല പ്രതിസന്ധികളുടേയും കാരണം അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചില വസ്തുക്കളും അതുവഴി ഉണ്ടാകുന്ന അശുദ്ധമായ ചില ആവാസങ്ങളുമാണ്. സഹനങ്ങളെ മുൻതലമുറയുടെ നെറികേടിന്റേയും അശുദ്ധാത്മാക്കളുടേയും പരതാത്മാക്കളുടേയും സ്വാധീനത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഈ കൂട്ടർ മിശിഹായുടെ ബേതലഹേമിലോരഭിച്ച കുരിശുകളെ നോക്കി കൊഞ്ഞനം കുത്തുകയാണ് മാത്രമല്ല, കുരേ "വിശുദ്ധ" പ്രതിവിധികൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് അവയിൽനിന്നല്ലാം വിടുതൽ പ്രാപിക്കാൻ അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുരുഷത്തിൽ ഈശോയ്ക്ക് സാധിക്കാത്ത ചില വിടുതലുണ്ടെന്നുവേണ്ടല്ലോ ഇവർ വഴി സാധ്യമാകുന്നു! ഈശോയുടെ ശാരീരികസാന്നിദ്ധ്യത്തിന് പകരമായി അവിടുന്ന് തന്നിരിക്കുന്നതാണല്ലോ കുദാശകൾ. ആ കുദാശകൾ സ്വീകരിക്കാത്തവരും സ്വീകരിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലാത്തവരുമാണ് ഇതുപോലുള്ള സിദ്ധവൈദ്യന്മാരെ തേടിപ്പോകുന്നത്. കുദാശകളല്ലാൾ കൂടുതൽ തങ്ങളിൽ ശരണപ്പെടുന്നവർക്ക് നേർവഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന തിനുപകരം പ്രൾഗകാരണങ്ങളും പ്രതിവിധികളും നിർണ്ണയിച്ച് രക്ഷാകരപദ്ധതിയെ അവഹേളിക്കുകയാണ് ഇക്കൂട്ടർ.

കുറേക്കാലം മുമ്പുവരെ പെന്തക്കോസ്തു സമൂഹങ്ങളായിരുന്നു സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഭീഷണി. എന്നാൽ ഇന്ന് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റേയും പിതൃസ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രവാചകന്മാർ കൂടുതൽ അപകടകാരികളായി മാറുന്നു. പെന്തക്കോസ്തുക്കളെക്കാൾ വിട്ടിൽനിന്നും ഇറക്കിയാൽ പ്രശ്നം തീരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസം പകർന്നുലഭിക്കേണ്ട ഇടവക ദൈവാലയങ്ങളും കത്തോലിക്കാധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളും അബദ്ധപ്രബോധനങ്ങളുടെ പീഠങ്ങളായി മാറുമോൾ അത് വലിയ പ്രതിസന്ധിയായിത്തീരുന്നു. സത്യപ്രബോധനത്തിന്റെ കാവൽക്കാർത്തന്നെ വ്യാജപ്രവാചകരുടെ വേഷം കെട്ടിയാടുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾക്ക് വലിയ ഇടർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

കുറച്ചുകൂടി ജാഗരയുള്ളവരായി വിശ്വാസസമൂഹം മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ പഠനത്തോടും പാരമ്പര്യത്തോടും യോജിക്കാത്ത പ്രബോധനങ്ങൾ ഏത് വിശിഷ്ടമായ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായാലും അവയെ തള്ളിക്കളയാനുള്ള വിശ്വാസബോധം നമുക്കുണ്ടാകണം. അതിനു പക്ഷേ സഭാപ്രബോധനങ്ങൾ ആഴമായി പഠിക്കാനുള്ള മനസ്സ് നമ്മിൽ രൂപപ്പെടണിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ചില പ്രബോധകരുടേയും ധ്യാനഗുരുക്കന്മാരുടേയും രാസരായി മാറുന്ന ശൈലി ഉപേക്ഷിച്ച് സഭയുടെ ദാസരായി മക്കളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരാകാൻ നമുക്ക് മനസ്സുണ്ടാകണം. സമാന്തരമായ ജീവിതത്തെക്കാൾ സ്വന്തം ധ്യാനത്തിന്റെ ആത്മീയജീവിതശൈലി സ്വീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവരാകൈക്കെ അപകടകരികളാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേകം നമുക്കാവശ്യമാണ്.

അവികലമായി തലമുറകൾ നമുക്ക് കൈമാറി തന്നെ സത്യവിശ്വാസം കുറവുകൂടാതെ കൈമാറുപെയ്യാൻ നാം കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന സത്യം നമുക്ക് മറക്കാതിരിക്കാം. സമ്പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ രക്ഷാകപദ്ധതിയിൽ വിശ്വസ കുദാശകളിലൂടെ, യേശുവയുടെ പങ്കെടുത്ത്, സഭയോടു ചേർന്ന് ജീവിക്കുന്നവരാകാൻ നമുക്കെന്നും ശ്രദ്ധയുള്ളവരാകാം. ❑

കവിത

കനകപ്രഭ

അനിത അനുഭാഷം
അപ്പസ്തോലിക് മിഷനറി

ഹരിതശോഭിത കാന്തിപരന്നു
കരളിലുണർവിൻ ഗീതമുണർന്നു
മിഴികൾ തുറക്കൂ വിശ്വാസത്തിൻ
കനകപ്രഭയിത് ദർശിക്കൂ.
ശൂന്യത തിങ്ങിയ ഭൂതലമഖിലം
നൂതനജ്യോതിയുദിക്കുകയായ്
മാരിക്കണക്കേ കൃപയേകിടുവാൻ
മന്നവനുന്നതനുത്ഥിതനായ്
കബറിടമാശയ്ക്കുറവിടമാക്കിയ
കരുണാമയനേ വണങ്ങിടിൽ
നാശമതകലും നശരജീവിത
ക്ലേശമതെല്ലാം ലഘുവാകും.
അന്ധതമുറ്റിയ ഹൃദയതലങ്ങളിൽ
ആശയുമേറെയനുഗ്രഹവും
കൃശിൻതണലിൽ നിരചേർന്നീടിൽ
കുരിശുകളെല്ലാം കൃപയാകും
ചിന്തകൾ-ചെയ്തികൾ-ഭാവനയെല്ലാം
നിർമ്മലമാക്കിയൊരുക്കിടിൽ
ഞാനെന്നുള്ളൊരു ഭാവമകറ്റി
സോദരചിന്തയിലൊന്നായാൽ
ഏഴേഴെഴുപതു നേരം സോദര-
ഹൃത്തിൽ ക്ഷമതൻ കുളിരായാൽ
സ്നേഹത്താൽ തിരുവചനത്താൽ നാം
ഹൃദയമൊരുക്കണമെറിവോടെ
നശര ജീവിതമുലകിൽ ക്ഷണികമത-
നശര ജീവിത ലബ്ധിക്കായ്
സഭയാം തരുവൊട് ചേർന്നുനിദാനം
തളിർചൂടാം ഫലമേകിടാം
കൃപയാം നീർച്ചാലേകിടുന്നൊരു
കുദാശതൻ ജീവരസം
മതിവരുവോളം പാനംചെയ്യാം
നവജീവിതവും പ്രാപിക്കാം-
നല്ലവരെന്നും നന്മപൊഴിക്കും
നാഥനിൽ സ്ഥിരമായ് ജീവിക്കും
വിശ്വാസത്തിൻ ദീപവുമേന്തി
വിശ്രാന്തിക്കായ് യത്നിക്കാം.

25-ാം പേജിന്റെ തുടർച്ച

വിശുദ്ധിയുടെ പ്രേഷിതരാകുവാനും അവിടുത്തേക്ക് നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളും കരങ്ങളും നാവും സ്വരവും ആവശ്യമാണ്. അസ്വസ്ഥമായ ഈ ലോകത്തിൽ ശാന്തിയും സ്വസ്ഥതയും സ്ഥാപിക്കുവാൻ, വ്രണിതഹൃദയരായ അനേകരിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ എണ്ണ പകർന്ന് ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ, വഴിതെറ്റി നടക്കുന്ന കുഞ്ഞാടുകളെ തോളിലേറ്റി ഇടയന്റെ സവിധത്തിലെത്തിക്കുവാൻ ഇന്ന് നമുക്കോരോരുത്തർക്കും സാധിക്കട്ടെ. ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിലേക്കും കച്ചവടമനസ്ഥിതിയിലേക്കും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആധുനികയുഗത്തിൽ ദൈവിക ആഹാരത്തിന് പ്രത്യുത്തരം നൽകുവാൻ വിഷമിക്കുന്ന കുഞ്ഞനുജന്മാരുടെയും കുഞ്ഞനുജത്തിമാരുടെയും കുരുന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവവിളി എന്ന ദൈവിക ആഹാരത്തെക്കുറിച്ച് ഒരല്പം വെളിച്ചം വീശാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഈ സംരംഭം സഫലമായി. ♦

പ്രതീക്ഷയുടെ പൂമൊട്ടുകൾ
(For Private Circulation Only)
"യുഗമോരോന്നും കൈകളിലേന്തും
കാലത്തിന്നധിനാഥൻ ദൈവം
തിന്മകൾ തിങ്ങും കാലം നീക്കി
മോചനമേകാൻ വന്നു ഭുവിൽ
കാലത്തികവിൽ ഞങ്ങൾക്കരുളു-
ന്നുത്ഥാനത്തിൻ മംഗളകാലം"